

Ikt. sz.: MGB-42/2-3/2022.

MGB-1/2022. sz. ülés
(MGB-1/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottságának**
2022. május 19-én, csütörtökön, 14 óra 02 perckor
az Országház Darányi Ignác termében (földszint 4.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Nagy István agrárminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	5
<i>Dr. Nagy István expozéja</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	12
<i>Dr. Nagy István válaszai</i>	23
<i>Határozathozatal</i>	30
<i>Egyebek</i>	31
<i>Az ülés berekesztése</i>	33

Napirendi javaslat

1. Dr. Nagy István agrárminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Font Sándor (Fidesz) a bizottság elnöke

Czerván György (Fidesz), a bizottság alelnöke

Gyórfy Balázs (Fidesz), a bizottság alelnöke

Varga Zoltán (DK), a bizottság alelnöke

Dankó Béla (Fidesz)

Horváth István (Fidesz)

Kovács Zsolt (Fidesz)

Pócs János (Fidesz)

Mihálffy Béla (KDNP)

Bencze János (Jobbik)

Dócs Dávid (Mi Hazánk)

A bizottság titkársága részéről

Vásárhelyi Pál bizottsági munkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Dr. Nagy István agrárminiszter-jelölt

Megjelentek

Farkas Sándor parlamenti államtitkár, miniszterhelyettes (Agrárminisztérium)

dr. Feldman Zsolt mezőgazdaságért és vidékfejlesztésért felelős államtitkár (Agrárminisztérium)

Zambó Péter erdőkért felelős államtitkár (Agrárminisztérium)

Ráczy András környezetügyért felelős államtitkár (Agrárminisztérium)

Jakab István (Fidesz) országgyűlési képviselő, az Országgyűlés alelnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm az újonnan megalakult Mezőgazdasági bizottságunk minden régi és új tagját. Köszöntöm a munkánkat segítő tisztviselőket, és köszöntöm az érdemi napirendi ponthoz érkezett dr. Nagy István agrárminisztert, agrárminiszter-jelöltet és az őt kísérő hivatali segítőit, döntő többségében volt és talán jövőbeni államtitkárokat is. Hadd említsem meg itt Farkas Sándort, aki több évtizeden keresztül a Mezőgazdasági bizottság tagja, és majdnem ilyen évtizedekkel rendelkezik Jakab István, az Országgyűlés alelnöke, aki mindig a szíve szerint a legfontosabb Mezőgazdasági bizottság ülésein részt szokott venni, köszöntjük őt is.

Bizottságunknak néhány formális döntést meg kell hoznia a napirenddel kapcsolatosan. Kérdezem, hogy a kiküldött napirendi pontokhoz kapcsolódóan van-e kérdése, észrevétele a bizottság tagjainak. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, akkor erről szavazzunk.

Ki az, aki egyetért a napirendipont-javaslattal? Aki igen, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Gondolom, egyhangú. Tartózkodó, ellenvéleményt kifejtő? *(Nincs jelentkező.)* Nincs ilyen. Egyben jelzem, hogy bizottságunk határozatképes is, ezt megállapítom a jelenléti ív és a mostani szavazás alapján.

Dr. Nagy István agrárminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

Ennek megfelelően, ahogy említettem, érdemileg az első ülésünkön dr. Nagy István agrárminiszter-jelöltet hallgatjuk meg, és majd döntünk az ő kinevezéséről szóló javaslatunkról. Megadom a szót miniszter úrnak.

Dr. Nagy István expozéja

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter-jelölt: Köszönöm a lehetőséget. Igen Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagy tisztelettel köszöntök én is mindenkit, és örülök, hogy közösen gondolkodhatunk a magyar agrárium jövőjéről.

Egy kihívásokkal teli és egy nehéz kihívások előtt álló időszakban vagyunk éppen, és a magyar mezőgazdaságnak egy ilyen időszakban kell majd helytállni. Azt láthattuk az elmúlt időszakban, hogy számos olyan kihívás volt, ami soha nem látott intézkedéseket igényelt, olyan úton kellett mennünk, amelyen nem jártunk még, nem voltak jó gyakorlatok, nem volt mit átvenni, úgy kellett ezeket az utakat magunknak felfedezni. Azonban ezekben a nehéz időkben is nagyon jó érzés volt, hogy a magyar gazdátársadalom munkájára, mindennapi munkájára maximálisan lehetett számítani. Ez egy olyan fantasztikus erő, fantasztikus bizalom a jövőben is, amelyre építeni lehet, és amelyre építeni is kívánok a munkám során.

Ha az éghajlatváltozás negatívumait vesszük, a soha nem látott aszályos időszakokat vesszük, ha a koronavírus-járvány időszakát vesszük, amikor minden képzeletet felülmúlóan, egyik napról a másikra a határok lezárultak, ágazatok home office-ba vonultak, az élelmiszeriparnak működnie kellett, a magyar mezőgazdaságnak működnie kellett, mert az emberek, ha home office-ban is voltak, mindennap enni és inni akartak. És köszönet a magyar agráriumban dolgozóknak, munkájuk eredményeként soha nem volt kérdéses a megfelelő élelmiszer-ellátás biztonsága Magyarországon.

A ciklus végére kitört az orosz-ukrán háború. Ennek következményei ma még beláthatatlanok, csak sejtjük. Kezdjük érezni, hogy milyen problémákat vet föl, és milyen hatásai lesznek. Nyugodtan fogalmazhatok úgy, a következő időszak

minisztériumi munkáját, agrár- és élelmiszeriparunk mindennapjait ez a konfliktus, ennek a következménye fogja meghatározni. Arra kell felkészülnünk, hogy hogyan tudunk leküzdeni egy globális élelmezésválságot, hogyan fogjuk tudni biztosítani azt, hogy minden magyar ember számára mindennap a megfelelő élelmiszer az asztalon legyen, és csak zárójelbe teszem hozzá, természetesen megfizethető áron. Nagyon komoly kihívás, azt hiszem, ecsetelnem sem kell jobban.

Azon fogunk dolgozni, hogy ezeknek a kihívásoknak eleget tudjunk tenni, hogy akár a globális élelmezésválságból fakadó minden probléma, amely aztán persze Európába is begyűrűzik, annak következményeit ki tudjuk védeni, annak a negatívumait csökkenteni tudjuk, amennyire csak rajtunk múlik, és hogy egyetlenegy pillanatban se legyen az megvalósuló, hogy nem lesz Magyarországon elegendő élelmiszer.

A minisztérium szerkezete pontosan leképezi azt, amelyet úgy foglalnánk össze, hogy munkánk most valóban a termőföldtől az asztalig fog terjedni, és minden egyes feladatunk, ha végiggondoljuk, és ha kezdjük a termőföldtől, valóban így van, a tulajdonformák kialakítása, a termőföldvédelem fontossága, az, hogy hogyan tudjuk a termőföldnek a termőképességét javítani, mind-mind nagyon komoly kardinális kérdés, amellyel nekünk nagyon komolyan foglalkozni kell. Hogy hogyan tudjuk majd támogatni úgy a gazdákat, hogy a negatív hatásokat ki tudják védeni, akár legyenek ezek időjárási vagy piaci viszonyok, hogyan tudjuk a versenyképességüket megőrizni, mind-mind a tárcának a feladata. A versenyképesség növekedéséhez hogyan tudunk olyan pályázatokat, beruházási támogatásokat biztosítani a magyar gazdatársadalom számára, amellyel egyre több hozzáadott értéket fogunk tudni előállítani, hogy ezzel a támogatási rendszerrel hogyan tudjuk a vidéki megmaradást támogatni, elősegíteni, ez is mind-mind a napi feladatunk. Mert végtelenül fontos az, hogy a generációváltást sikeresen le tudjuk vezetni, hogy az új közös agrárpolitika szabályozórendszerét át tudjuk adni a gazdatársadalomnak, meg tudjuk tanítani a gazdatársainkat, hogy élhessenek azokkal a lehetőségekkel, amelyek ezekben a támogatási formákban benne vannak, mind-mind nagyon fontos feladatunk. Hogy olyan új élelmiszeripari üzemeket, hűtőházakat, tárolókapacitásokat tudjunk építeni, amelyek a magyar élelmiszer-önrendelkezést és a magyar élelmiszer-biztonságot tudják segíteni.

Nem titkolt célunk a magyar élelmiszerek arányának növekedése és növelése az élelmiszer-portfólióban, ennek az élelmiszer-alapanyagok növelése a magyar kiskereskedelmi hálózatok forgalmában. Nagyon fontos feladatunk, az egyik legfontosabb célkitűzésünk, hogy ha az élelmiszeripart fejlesztjük, akkor megfelelő árualapot is tudunk mögé biztosítani. Nagyon fontos az, pontosan ennek érdekében, hogy a termelői együttműködések hogyan tudjuk majd támogatni, hogy a méretkülönbségből eredő hátrányokat hogyan tudjuk majd mérsékelni. És arra szeretnénk majd minden lehetőséget fölhasználni, és minden támogatást megadni, hogy pont a méretbeli különbségből eredő versenyelőnyt vagy hátrányt tudjuk kiküszöbölni és a gazdatársainkat segíteni, ezzel megfelelő árualapot biztosítani az élelmiszer-feldolgozó üzemek számára. Végtelenül fontos célkitűzés ez, mert ha megnézzük azt, hogy az Agrárminisztérium portfóliójába most már teljes egészében a magyar élelmiszeripar és a magyar kereskedelem is beletartozik, akkor látják azt, hogy nagyon komoly felelősségünk van.

Az, hogy a magyar élelmiszer arányát hogyan tudjuk növelni, ez egy nagyon-nagyon fontos célkitűzés, és nagyon fontos vállalásunk az elkövetkező ciklus idejére. Az a célunk természetesen, hogy minél egészségesebb élelmiszer kerülhessen az asztalra. Az a célunk teresen, hogy minél egészségesebb élelmiszer kerülhessen az asztalra. Az a célunk, hogy a mezőgazdasági termelés minél inkább fenntarthatóbb legyen, az a célunk, hogy minél inkább környezetbarát legyen. Igen, tudjuk, milyen nehéz

vállalások vannak akár a növényvédőszer-csökkentésben, az antibiotikumok használatának csökkentésében az állatjóléti kérdéseknek az előtérbe kerülésével, de ezeket a magyar agrárium vállalja. Azon dolgozunk, hogy hogyan tudjuk ezt minél inkább elősegíteni a gazdatársaink számára.

A támogatásaink, a pályázataink, akár a precíziós vagy éppen a digitális részei mind-mind azt segítik elő, hogy akár technikai, technológiai megoldásokkal is ezeknek az elvárásoknak meg tudjunk felelni, mert felelősek vagyunk azért, hogy egészséges ételmisszer kerülhessen a mindennapi asztalra. És ezt az egészséges ételmisszer-előállítását kívánjuk elősegíteni mindennapi munkánkban a termőföldtől végigkísérve egészen az asztalig, a fogyasztók asztaláig.

Az elmúlt időszakban, ha csak egy nagyon rövid áttekintést adok önöknek, akkor azt kell látni, hogy voltak nagyon fontos törvényeink, amelyekre alapozni tudtunk, és amelyre alapozzuk a következő négyéves időszaknak a munkáját. Az első ilyen nagyon fontos vállalkásunk volt a közös osztatlan tulajdonformának a felszámolása, elősegítése annak, hogy megszűnjön ez a több mint 30 éves gúzsba kötöttség, megszűnjön ez a speciális magyar átok a magyar agráriumon.

A második, és itt még van dolgunk bőven, és van sok teendőnk, ez az öntözéses gazdálkodásról szóló törvényünk volt, amely a magyar termelés biztonságát és versenyképességünk növelését tudja segíteni. A törvény megszületett, a szabályozórendszert megalkottuk, a forrást hozzárendeltük, az ütem gyorsítása áll előttünk, hogy minél gyorsabban, minél nagyobb volumenben tudjunk dolgozni, és minél tovább tudjuk növelni az öntözött területeink nagyságát. Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy a törvény elfogadása óta több mint 120 ezer hektárnyi terület jelentkezett be öntözési közösséggel, és kapott vízügyi létesítési engedélyt, azaz nyitva áll a lehetősége az előtt, hogy öntözni tudjon. A pályázati lehetőségeink is élnek, azért, hogy az infrastruktúrát, a megfelelő technológiát hozzá tudják a gazdatársak társítani ehhez.

A harmadik nagyon lényeges pontja volt az elmúlt időszakunknak a családi gazdaságok adózásáról szóló törvény, amely egy olyan új jövedelemviszonyt teremtett a magyar gazdatársadalomban, amely mindenképpen segíti az ő versenyképességüket, és be kell vallani, segíti azt, hogy egyre több fiatal tudjon elköteleződni a magyar mezőgazdaság mellett, mert létkérdés az, hogy a fiak vagy a gyermekek léphessenek a szüleik örökébe, mert az, hogy ez nemcsak egy szakma, hanem életforma, ezt a mindennapi életben tapasztalhatjuk. És természetesen ehhez jött az, hogy ha már a gazdaság versenyképességét tudtuk javítani, a jövedelemszerző képességet tudtuk javítani, akkor segítsük elő, hogy a fiatalok valóban atyáik örökébe tudjanak lépni, s ekkor született meg a gazdaság átadásáról szóló törvényjavaslat.

Négy olyan nagy pillére volt tehát az elmúlt időszaknak, amelyre, azt tudom mondani, bátran alapozhatunk a következő négy évben is, hiszen ezek azok, amelyek akár a tulajdonforma kitisztásával, egyértelműsítésével megint csak versenyképességet javító tényezők. Az öntözés további fokozása olyan célkitűzésünk ebben a ciklusban is, amely nem megkerülhető. Ezt a folyamatot gyorsítani kell, hiszen látjuk az éghajlatváltozásnak a kérdésköreit, azt is látjuk, hogy az ivóvízbázis védelme érdekében olyan változásokat kell végrehajtanunk, olyan nézőpont-változásokat kell végrehajtanunk, amely egy nagyon fontos változás az eddigiekhez képest, hiszen vízgazdálkodásról kell beszélnünk. Arról kell beszélnünk, hogy a felszíni vizeket hogyan tudjuk bővíz idején megőrizni, betárazni, hogyan tudják a nagy tározó tavakból majd - különböző csatornák segítségével - a gazdák a föld széléig vinni ezeket a vizeket. Ez létkérdés a termelés biztonsága érdekében.

Ismét, újra és újra hangsúlyozni szeretném, akkor, amikor az a kérdés merül föl, hogy sokba kerül, és sok pénz kell ahhoz, hogy az öntözést gyorsabb ütemben

fejlesszük, ha az árukukorica-termesztés során rosszkor esik az eső, az mínusz 100 milliárd forintos bevételkiesés, ha jókor esik az eső, plusz 100 milliárd forint csak egy esztendőben, csak egy növény esetében. Ugye, érzékelhető, hogy mennyire fontos az, hogy az öntözésnek a szerepét mindenképpen kiterjesszük.

Látjuk, pont erre tanít bennünket az orosz-ukrán háború is, hiszen a gabonatermesztésben, az olajos növények termesztésében a két ország nagyon komoly szerepet tölt be a globális élelmiszer-ellátásban. A háború ideje alatt a termelés csökken. Látjuk, hogy milyen vészjelek jönnek. 30-35 százaléka a területnek nincs bevetve, ez már nyilván termelésekieséssel fog járni. Látjuk a FAO jelentéseit, látjuk akár a francia elnöknek a kijelentéseit is, ami egy nagyon komoly éhezési válságot vetít előre.

Mondhatjuk azt is, hogy Magyarország szerencsés helyzetben van. Több mint 20 millió ember ellátására vagyunk képesek, tehát megtermeljük azt az élelmiszer-mennyiséget, amelyre nekünk szükségünk van. De láttuk a háború kitörése pillanatában, hogy mennyire gyorsan kellett meghoznunk a védekező intézkedéseket; ez az a bizonyos gabonakiviteli bejelentési kötelezettség. Hiszen csak egy nap több mint 55 ezer tonnára kötöttek szerződést, és pillanatokon belül kiszippantották volna Magyarországról az összes gabonát a nagykereskedők. Tehát nekünk van elegendő mennyiség az ország ellátására, de vigyáznunk kell arra, hogy a világban globális szinten kieső gabonamennyiség ne veszélyeztesse a magyar ellátást.

Ezért van a bejelentési kötelezettség, és ezért írtuk bele a rendeletbe azt, hogy ha azt látjuk, hogy kritikus szint alá akar csökkenni a mennyiség, akkor a magyar kormány élhessen az elővásárlási jogával, és én azt hiszem, hogy ez egy felelős intézkedés volt. És kell tudnunk a készleteinket, kell tudnunk a háború okozta nehézségek miatt. Kell tudnunk a készleteinket, hogy mire is számíthatunk, hiszen tartozunk az élelmezésbiztonság érzésével minden egyes magyar ember számára. Tehát ez egy nagyon-nagyon fontos dolog. Így állunk, ezekről az alapokról fogunk neki az elkövetkező éveknek.

Ha megnézzük, a nehézségek hatására is a mezőgazdasági beruházások értéke 2021-ben 542 milliárd forint volt, ez változatlan áron számolva 19 százalékkal haladta meg a három évvel ezelőttit. Az ágazat kibocsátása 2021-ben újabb rekordértéket ért el, 3378 milliárd forint volt, ez 2018 óta 26 százalékkal növekedett. Tehát a nehézségek ellenére is ilyen potenciál volt a magyar agráriumban. A mezőgazdaság ágazati szintű jövedelmezősége 2018 óta 21 százalékkal növekedett. A bővülő agrár-külkereskedelem pozitívan hat az értékesítési lehetőségekre, és kiemelkedő mértékben járul hozzá a nemzetgazdaság külkereskedelmének stabilitásához. Az agrár- és élelmiszerexport 2018-2021 között 23 százalékkal, a külkereskedelmi többlet 24 százalékkal bővült. Az agrárexport értéke 2021-ben 10,6 milliárd euró volt, a külkereskedelmi többletünk 3,6 milliárd euró volt.

És tudják, az a nagyszerű hírem van mindnyájuk számára, hogy akkor, amikor elkészítettük a következő hét év közös agrárpolitikájának irányelveit, és meghatároztuk azokat a potenciálokat, amelyek ebben a közös agrárpolitikában, ennek a programjában benne vannak, akkor azt láthattuk, hogy minden egyes 1 forint, amit elköltünk, az több mint 1 forint 50 fillérnyi kapacitásbővülést, gazdasági növekedést fog tudni eredményezni. Tehát ez egy nagyon fontos hír és nagyon fontos üzenet a következő időszak számára, hogy abszolút azzal számolunk, hogy további bővülés, további versenyképesség-növelés várható a magyar agráriumban.

Magyarországon a generációs megújulást, a fejlesztéseket, illetve a termelési és pénzügyi biztonságot támogató agrárpolitikát működtettünk az elmúlt négy évben, aminek természetesen érezhető hatása van. 2021-ben elindítottunk egy nagyszabású beruházástámogatási programot. Összesen a vidékfejlesztési program keretében

1500 milliárd forint forráskerettel hirdettünk meg felhívásokat 2021-ben. A meghirdetett pályázati felhívások sikeresnek bizonyultak, hiszen egyszerűbb kiírással, sokkal gyorsabb elbírálással sikerült elérni, hogy a nagyszámú támogatást igénylő rövid időn belül támogatói okirathoz jusson, és fejlesztését megkezdhesse. A program hatása már jelentkezik, folyamatosan állnak termelésbe a modern, a XXI. század követelményeinek megfelelő mezőgazdasági és élelmiszeripari gépek, épületek, terménytárolók.

Hadd mondjak önöknek erről egy nagyon fontos szempontot, ami az én életemet is vezérli. Ezek a támogatások mindig háromszintűek. Kezdeném úgy, hogy mindenki megértse, és értse a szándékot ebben. Az összefoglaló mondat úgy hangzik: a mezőgazdaságban, a magyar agráriumban minden egyes dolgos kézre szükség van, nem maradhat ki senki sem a támogatásból. Éppen ezért a legkisebbek számára, olyanok számára is, akiknek nincs önrészük sem, tudunk biztosítani 15 ezer eurós pályázatot, amely azt tudja elérni, hogy mindenki tudjon egyet lépni előre. Az a feltétel, hogy művelje meg a kertjét, legyen valamilyen kicsi agrártevékenysége, amelyre aztán tud épülni, mert mindig az a panasz a legkisebbeknél, hogy nincs erő az önrészhez. 15 ezer eurót tudunk adni önrész- és visszafizetési kötelezettség nélkül azok számára, akik a legkisebb méretben próbálnak gazdálkodni. És nagyon fontos ágazata ez a magyar mezőgazdaságnak - ezek a legkisebbek -, mert a kézműves termékeket nekik köszönhetjük, és ez nagyon-nagyon fontos az ökológiai sokszínűség miatt, nagyon fontos a biológiai diverzitás miatt, nagyon fontos azért, hogy azokat a tájegységi sajátosságokat fenn tudjuk tartani, amelyek részei a magyar nemzeti öntudatnak, részei a magyar nemzeti kultúrának. Nem tekinthetünk el mellettük.

Nagyon nagy öröm számomra, hogy az elmúlt négy évben sikerült a magyar tanyavilágot olyan támogatásokkal ellátni, melynek köszönhetően ma már eljutott oda, hogy majdnem 60 százalékában nem azok laknak ott, akik oda születtek, tehát nem kényszerből vannak ott, hanem saját akaratukból, a városi élettől megcsömörlöttek, s választották azt az életet, s életüket kiteljesítve dolgoznak a mindennapokban. Ahhoz, hogy ők megfelelő bevételhez jussanak, ezért építettük fel a piaci támogatásokat. Hogy az önkormányzatok tudjanak létesíteni termelői piacokat, ezért 100 millió forinttal támogatunk minden egyes önkormányzatot, aki pályázik arra, hogy termelői piacot hozzon létre, a XXI. századi követelményeknek megfelelő piacot, hogy agora lehessen, hogy a termelő és a vásárló találkozni tudjon, hogy egyik a másikát formálja.

Ennek köszönhető az a sajtókészítési kultúra, az a szalámi-feldolgozás, kolbászkészítés, a különböző pálinkák, lekvárok, és lehetne sorolni azoknak a kézműves termékeknek a sorát, amelyek forradalmasították a magyar gasztronómiát. Ez a leginkább kifejezi azt, hogy mit szeretnénk a magyar mezőgazdasággal végezni: az alapokra, a hagyományokra épülve, korszerű technológiával megújulni a XXI. századnak megfelelően. Ez az, amire szükség van. És minden kézre szükség van, kezdtem az alapmondatot. Igen, mert ahhoz, hogy a vidék megtartóképességét erősíteni tudjuk, ahhoz, hogy Magyarország természeti adottságainak minden előnyét hasznosítani tudjuk, ahhoz minden dolgos kézre az agráriumban is szükség van.

A második szint a támogatási rendszerünkben mindig a családi gazdaságok méretére hajaz. Úgy építjük fel ezeket a támogatásokat, hogy 20-tól 200-300 millió forintig lehessen pályázni azokra a technológiai eszközökre, beruházásokra, amelyek támogatják ezeket a családi gazdálkodókat, hogy ne kelljen versenyezniük a nagyobb méretű gazdaságokkal. És természetesen nekik is az a harmadik láb, a nagyobb méretű gazdaságok, ahol sikerült fölemelni a pályázatoknak a felső határát 2 milliárd forintig, hogy valós, komplex beruházásokat is meg tudjanak valósítani, de itt már természetesen 50 százalékos támogatási intenzitás van, amely azt jelenti, hogy nagyon

komoly önerőt hozzá kell tenni ezekhez a támogatásokhoz. Tehát minden dolgos kézre szükség van ahhoz, hogy legyen.

Azon dolgozunk, hogy a méretbeli különbségek közötti versengést tompítani tudjuk. Azon dolgozunk, hogy a termelői együttműködések tudjuk erősíteni. Ezért, bevallom azt is, hogy természetesen a pályázatokat is úgy írjuk ki, hogy ha valamelyik beruházást termelői együttműködés keretében hajtják végre a gazdák, hiszen ez egy optimálisabb erőforrás-gazdálkodást is lehetővé tesz, akkor a támogatás intenzitása is magasabb tud lenni. És hogy lássák azt, hogy mennyire fontos nekünk a legkisebb gazdálkodó is, eleve már a vidékfejlesztési forrásaink első lábát, azaz a területalapú támogatásokat is úgy építjük fel, hogy a legkisebb gazdák jóval több támogatást kapnak hektár utáni támogatásként. Hiszen nagyon fontosak nekünk az 1-10 hektáros földtulajdonosok, nagyon fontosak nekünk aztán az eggyel nagyobbak, amely a családigazdaság-méretű, maximum 300 hektárig lévő, és be kell valljuk, végtelenül fontosak a magyar mezőgazdaság számára a nagyobb gazdasági birtokok is, hiszen az árualap létrehozása, a versenyképes termelés létrehozása, az exportáru létrehozása bizony szükséges ahhoz, hogy versenyképes körülmények között lehessen termelni. Ez a jövőbeni magyar mezőgazdaság sikerének is a titka.

Nézzük meg, mik azok a fontos feladatok, amelyek ránk várnak az elkövetkező időben! Hogy a „Megújuló vidék, megújuló agrárium” program keretében történelmi mértékű fejlesztési lehetőséghez juttassuk és megerősítsük a magyar mezőgazdaságot és élelmiszeripart, a vidéki térségek gazdaságát és közösségeit, mert felelünk minden egyes tagjáért. A program intézkedései közül kiemelném a mezőgazdaság és élelmiszeripar technológiai modernizációját, kapacitásnövelést célzó fejlesztéseit. A modern, XXI. századi technológiával, a precíziós eszközök és digitális megoldások révén fenntartható módon lehet többet termelni, ami hozzájárul a versenyképesség és a környezeti fenntarthatósági szempontok közötti egyensúly megtalálásához. Célul tűzzük ki: a mezőgazdaság generációs megújítását, az exportfejlesztést, a termékpálya menti együttműködés és az integrációk ösztönzését, az élelmiszer-biztonság további növelését, az egészségesebb élelmiszer-fogyasztás elősegítését, a természeti erőforrások megőrzését, a klímaváltozáshoz való alkalmazkodást, az innováció és a tudásátadás fejlesztését és a vidéki infrastruktúrának a megújítását. Ezek mind-mind szerepelnek a stratégiai tervünkben.

Az első, legfontosabb feladata a minisztérium apparátusának az, hogy az Európai Bizottsággal elfogadtassuk a stratégiai tervet minél hamarabb. A stratégiai terv elfogadása rögzít olyan szabályokat, amelyek mentén a következő időszakban a magyar gazdatársadalomnak a tevékenységét folytatnia kell. És itt nekünk először érdeket kell védenünk, az akaratunkat érvényesíteni kell, majd amikor elfogadtattuk ezt a stratégiai tervet, akkor pedig a lehető legszélesebb körben meg kell ismertetni a magyar gazdatársadalommal, föl kell építeni hozzá azt az intézményrendszert, amely a kifizetést, a támogatást tudja elősegíteni és hatékonyra tenni, mert ez mind-mind befolyásolja azt, hogy 2023. január 1-jétől az új rend szerint hogyan fog tudni működni és gazdálkodni a magyar agrárium. Ez most az elkövetkező időszak egyik legnagyobb kihívása és legfontosabb feladata számunkra.

Amit mindenképpen szeretnék elmondani, hogy annak a helytállásnak, amit a magyar gazdatársadalom a kihívásokkal teli időszakban tett, az lett a következménye, hogy a magyar kormány hozott egy történelmi léptékű döntést egyedül az egész Európai Unióban, ez pedig az, hogy a vidékfejlesztési forrásokat, annak a nemzeti társfinanszírozás mértékét a lehető legmagasabb szintre, azaz 80 százalékos mértékűre emelte föl. Ez példa nélküli az Európai Unióban is, példa nélküli Magyarországon is, olyan lehetőség - 4265 milliárd forint áll rendelkezésre ahhoz, hogy ezeket a terveinket meg tudjuk valósítani -, ettől lesz a magyar mezőgazdaság zöldebb, fenntarthatóbb és

versenyképes. Ez az, ami végtelenül fontos, és nyugodtan fogalmazhatok erős jelzővel, történelmi léptékű döntése volt a magyar kormánynak. Csak hogy mindenki értse a szám nagyságát, pontosan háromszor akkora, mint a megelőző hétéves időszak e célra fenntartott forrásmennyisége volt.

Új elemként a támogatások között meg fog jelenni majd az agroökológiai alapprogram, amely a gazdálkodók többletkörnyezeti vállalásait kompenzálja. Ezért is mondtam azt önöknek, hogy nagyon fontos, hogy minél szélesebb körben meg tudjuk ismertetni a gazdákkal a stratégiai tervben foglaltakat, hiszen az Európai Uniónak nagyon komoly elvárásai vannak teremtett világunk minőségének megőrzésével kapcsolatban. Nem alaptól fog járni a gazdáknak a pénz, tenni kell érte. Fenntarthatóbbá kell tennünk a környezetünket, és ehhez mi adunk különböző lehetőségeket a gazdatársadalomnak, olyan megoldási javaslatokat, amelyekkel támogatjuk, ösztönözzük, hogy környezetbarátibb módon tudjanak gazdálkodni, hogy fenntarthatóbb módon tudjanak gazdálkodni majd az elkövetkező időben.

A vidékfejlesztési támogatások között meghatározó lesz a versenyképességet és a hatékonyságot növelő beruházásoknak a támogatása, ezen belül is kiemelten az élelmiszeripar támogatása. Nemzetstratégiai kérdés a magyar élelmiszeripar fejlesztése az elkövetkező időszakban. Erre vállalkozunk, erre teszünk ígéretet és erőfeszítéseket. A mezőgazdaságban pedig egyrészt az egy hektárra vetített termelési érték emelését, másrészt a termelés költséghatékonyságának a növelését célzó beruházástámogatási struktúrát tervezünk, ahogyan az a 2021-2022. évi beruházási pályázatoknál is történt.

Kiemelt helyen jelenik meg terveinkben a digitális, precíziós technológiák alkalmazásának ösztönzése, a gazdaságok digitális átállásának a támogatása. Ezek a beruházási támogatások természetesen hozzájárulnak az energiahatékonyság növekedéséhez is, ami a környezeti célok mellett a magas energiaárakból adódó gazdasági problémák kezeléséhez is hozzájárul. Ez is, nyilván érzékelik, a háború miatt kiemelten fontos.

Nem szóltam arról, hogy gyakorlatilag a háborúnak nemcsak globális élelmezési problémái és hatásai lehetnek, de ha megnézzük azt, hogy mennyire nehezíti a termelési körülményeinket az energiaár-növekedés, az input termékeknek az árnövekedése, ez mind-mind olyan kérdéskör, amellyel nagyon komolyan foglalkoznunk kell. És természetesen egészen más dimenzióba kerül a magyar mezőgazdaság és élelmiszeripar megítélése a társadalom részéről. Mert eddig oly természetes volt mindenki számára, hogy bement az üzletbe, ott volt az áru és mindennap vásárolhatott, nem használt és nem alkalmazott készletezést, hanem tudta jól, hogy minden reggel lemehet és megvásárolhatja biztonsággal az áruját. Most sokkal nagyobb figyelem fordul az agrár- és élelmiszeriparra, mint bármikor máskor, hiszen azok a vészterhes hírek, amik jönnek szerte a világból, az bizony nagyon komoly intő jel.

Az, hogy az élelmiszereknél árröbbanás van, megint csak komolyan ráirányítja a munkánkra a figyelmet. Nem véletlenül kellett a magyar kormánynek azt a nagyon felelősségteljes döntést meghoznia, hogy élelmiszerár-stopot vezet be bizonyos alapélelmiszerek tekintetében. Nem véletlen, hogy ennek előtte már nagyon sok alapvető élelmiszer esetében áfát csökkentettünk, és minimálisra vittük le az áfa mértékét, mert mindenképpen meg akarjuk védeni a lakosságot az élelmiszerár-drágulásból eredő gazdasági nehézségektől. Óriási kihívás. Óriási kihívás, hogy a háború következtében kieső nyersanyagokat hogyan tudjuk pótolni. Csak egy egészen kicsi villanást hadd mondjak önöknek! Honnan lesz 720-as befőttesüvegünk elegendő, amire a konzerviparnak szüksége lesz, mikor jön a befőzési szezon? Most ezen kell

dolgoznunk. Meg kell tudnunk szerezni ezeket. De ilyen napi szintű kérdéseket vet föl a háború, amelyekkel nem kellett korábban nekünk foglalkoznunk.

Mindenképpen beszélnem kell önöknek arról, hogy ezen támogatási formáknak, a pályázatainknak azt a célt is szolgálniuk kell, hogy az állattartó telepeinknek az állategészségügyi nivóját hogyan tudjuk emelni. Látjuk azt, hogy nemcsak a koronavírus-járvány okozott nagyon nagy nehézséget a mezőgazdaság termelésében, hanem bizony bennünket, gazdászokat akár a sertéspestis vírusa, akár a madárinfluenza vírusa nagyon komolyan érintett, mind a mindennapi munkánkat, mind a nemzetgazdaságot a kártalanítások mértékével. Nagyon komoly 100 milliárdos termelési károk keletkeznek napjainkban is a madárinfluenza okozta járvány miatt. Mindent el kell követnünk azért, hogy az állattenyésztési telepeinknek az állategészségügyi nivóját, a higiéniáját minél magasabb szintre tudjuk emelni, mert minden egyes ilyen beruházás több 10 forintnyi megtérülést tud jelenteni azzal, hogy eredményesebben tudunk védekezni az állategészségügyi vagy a különböző állati vírusok fertőzésével szemben. Nagyon fontos ez is a jövőben.

És kell szólnom még önöknek arról, hogy mindez persze csak úgy tud megvalósulni, ha kellő szaktudás, kellő szakértelem lesz a magyar gazdatársadalomban. Nem véletlen az, hogy az Agrárminisztérium is erejét megfeszítve az agrárszakképzési rendszert fejleszti, korszerűsíti. Öt agrárszakképzési centrumot hozott létre, mintagazdaságokat hoz létre, bemutatótelepeket hoz létre, erőnket megfeszítve vásároltunk új erőgépeket az iskoláinkba, hogy a gyerekek a legmodernebb gépeken, eszközökön tanulják meg azoknak készség szintű használatát. Nem véletlen, hogy a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem modellváltáson esett át, és ez az egyetem megújulva, a kor igényeinek megfelelően naprakész, friss információval szolgál az oda jelentkező hallgatóknak. Csak a modellváltás hírére több mint 20 százalékkal több hallgató jelentkezett ebbe az egyetemi képzési formába. Óriási üzenet számunkra ez. A fiatalok értik a kihívást, értik azt, hogy amíg ember lesz a Földön, addig enni és inni mindig kell, hogy olyan lehetőség, és valljuk be - gazdászként nyugodtan fogalmazhatok így -, a világ legcsodásabb foglalkozása, mert nemcsak szakma, hanem az életünk és életforma is. Ettől nehezebb, de ettől szebb is a gazdálkodói lét.

Azt tudom önöknek mondani, hogy a megújuló középfokú és megújuló felsőfokú képzések, a megújuló kamarai szaktanácsadói rendszer, mind-mind azok az együttműködések, amelyet a gazdatársadalommal akár a MAGOSZ-on keresztül is kialakítottunk, az egy olyan együttműködés, egy olyan erőforrás, amellyel napi szinten tudunk a gazdák számára megfelelő információt adni, és a gazdák termelését segítve, támogatva olyan intézkedéseket hozni, amelyek az ő mindennapjaik munkáját teszik könnyebbé.

Így tervezem, így tervezzük az elkövetkező négy évet, ezekkel az elhatározásokkal vágunk bele. Remélem sikerült érzékeltetnem azt, hogy kihívásokkal teli időszak után és kihívásokkal teli időszak előtt vagyunk, és erőnket megfeszítve kívánjuk megoldani ezeket a feladatokat, mert arra szerződünk, hogy élelmiszerbiztonságot tudjunk teremteni, arra szerződünk, hogy a mindennapi élelmiszert minden magyar ember számára megfizethető áron az asztalára tudjuk tenni. Köszönöm szépen a figyelmet.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr, a terveinek az előadását.

Most a szokásos módon a bizottság tagjainak van lehetősége kérdést, észrevételt tenni az eddig elhangzottakhoz. Nem kérdeztem meg, és ezért elnézést kérek, ebben én hibáztam, miniszter úr időkeretében, de azért a komfortérzetünk határáig azért fejezzük majd be a bizottsági ülést. Én addig nem élek a rövidítés vagy a szövegvonás

jogával, amíg ezt a komfortérzetet nem lépjük túl. Tényleg beszéljünk meg minden kérdést, ami most előttünk áll! A bizottsági tagoknak adok lehetőséget hozzászólásra.
(*Jelzésre:*) Varga Zoltán alelnök úr!

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon szépen köszönöm a beszámolóját, illetve az aránylag részletes ismertetőjét. Egy apró pontosítást az elején! Ön azt mondja, hogy a modellváltás óta az egyetemre jelentkezők száma nő. Én most néztem meg ebben a pillanatban az eduline.hu-n, megvannak az új számok, 2700-zal csökkent az egyetemi jelentkezők száma, mint a tavalyi évben, és 2020 óta ismét 100 ezer alatt van az összlétszám. Tehát ez valószínűleg egy tárgyi tévedés, ez pontosítást igényel. (*Dr. Nagy István: Nem, nem! De majd elmondom.*)

Engedjen meg egy kifejezetten személyes kérdést. Elképedve láttam a kormányfőnek az új kis videóját, amelyet „Harcosok klubja” címen vetítenek most is a Facebookon, és ebben a videóban ön is szerepel. Nem tudom, hogy látta-e ön ezt a filmet. Ez egy kultfilm, különben nagyon sokan szeretik és nézik, ez a „Harcosok klubja”, amire a kormányfő is utalt. És gyorsan egyetlenegy bekezdést a film kritikájáról, hogy miről is szól ez: „A bennük lappangó állati ösztönök felszabadításával indítottak támadást a rendszer ellen, kataklizmát idézve ezzel elő.” Miniszter úr, én arra kérem, nyugtasson meg nemcsak engem, hanem minket is, hogy ön nem akarja felszabadítani a kormányfőhöz hasonlóan az önben rejlő állati ösztönöket, hanem mégis inkább a Harcosok klubja helyett szeretne a békét hozók klubja lenni, vagy abba belépni, vagy esetleg az európai országot építők klubja tagjává válni, én sokkal jobban örülnék ennek.

De a kérdésekre, a konkrét kérdésekre térve, valóban nagyon nehéz időszakot élünk, ezt mindenki a saját bőrén és az újságot felütve tapasztalhatja. Így talán a legfontosabb kérdés egy ilyen meghallgatáson mi más is lehetne, mint az, hogy a beszámoló mellett és után is őszintén szeretnénk azt tudni, hogy mekkora is akkor a baj, hiszen ön is beszélt élelmiszeri válságról, de tudjuk, hogy élelmiszer-infláció van, látjuk az árstopot, az energiahordozók árát és azok körüli problémákat és polémiákat, de a sertéspestist és a madárinfluenzát is, hiszen erről is beszélt, és nyilvánvalóan az egyik legfontosabb kérdés, ami nemcsak a kampányban, hanem most is foglalkoztatja az embereket, ez nem más, mint az ukrajnai háború. De ha már a sertéspestisnél és a madárinfluenzánál tartunk, én szeretném emlékeztetni egy nyilatkozatára - ez 2018 májusában történt -, amikor arról beszélt, hogy elképzelhető, hogy egy menekült eldobott szendvicse vagy ételmaradéka miatt került be az országba az afrikai sertéspestis. Én nem tudom, hogy fenntartja-e ezt a véleményét most is, látva azt, hogy azért itt tombol most már az országban maga a madárinfluenza is. Azt minek tulajdonítja?

Nyilvánvaló módon az állategészségügyi nívó, ami a legfontosabb kérdés itt ebben az esetben. Én úgy hiszem, hogy az elmúlt időszakban aggasztóan keveset költött erre az akkori kormány. Kívánnak-e ezen változtatni, konkrétum alapján, hiszen ön is említette, hogy erre szükség van, de ez mit is jelent az ön olvasatában, mint egy aspiráló miniszter?

2022-ben, tehát egy egészen friss írásbeli kérdésre adott válaszban ön azt írta, hogy az agrárgazdaság eladósodottsága nemzetközi viszonylatban is alacsony, aminek, én akár azt is mondhatnám, hogy örülök is, azonban az árstop és az energiahordozók megnövekedett ára miatt sok élelmiszer-feldolgozó és termelő kerül most már kilátástalan helyzetbe. Most is azt mondja, vagy gondolja, hogy az agrárgazdaság eladósodottsága alacsony magyar szinten? Azért azt kérném, hogy ezt ne a nemzetközi szinthez mérjük, hiszen ott viszont látjuk, hogy itt nyílik az olló. Ilyenkor felmerül az

emberben óhatatlanul is a kérdés, hogy nem gondolja-e azt, hogy legalább a támogatások esetében valamilyen árbevételi vagy jövedelemarányos támogatási korlátot kellene bevezetni, és ezzel is védeni e körben a kisebb vállalkozásokat.

Nyilvánvaló módon én látom, hiszen felkészült miniszter és miniszterjelölt, hogy kész tervei vannak a mezőgazdaságban és az élelmiszeriparban elszabaduló árak megfékezésére és a magyar családok megvédésére. Mivel tudná biztatni és megnyugtani a termelőket és az élelmiszeripari szereplőket, azokat az átlagos termelőket és feldolgozókat, akik jelentős hitelt vettek fel egy-egy pályázat megvalósítására, és most sajnos ott tartanak, hogy nem lesz, vagy félő, hogy nem lesz fizetőképés kereslet az előállított árukra, merthogy az emberek, a magyar melósok válasza az árak emelkedésére egyértelműen a spórolás, ezt lehet látni különben a piacokon is. Számít-e jelentős mértékű leépítésre az élelmiszeriparban? Ha igen, akkor hogyan lehet segítséget nyújtani az ott dolgozóknak ebben, milyen lehetőséget tud biztosítani és teremteni? Hogyan lehet az elszabaduló árak következményeitől védeni az agrárgazdaságot és ezáltal a lakosságot is?

Ígérem, hogy gyors leszek, most még néhány kérdést hadd mondjak!

Nem érezte-e a felelősségét, hogy bocsánatot kérjen a magyar gazdáktól, akik elől a saját NER-es lovagok zsebébe tömték az elmúlt időszakban az uniós milliárdokat? Hiszen látjuk azt, hogy a fiatal gazdákat ugyan nem nagyon, de a NER-közeli nagyvállalkozókat hogyan is támogatják. Ugyanis tavaly nyáron derült ki az EU Költségvetési Ellenőrző Bizottságának az átvilágításából, hogy a közös uniós agrárpolitikai támogatások jelentős része, közel 5 milliárd forint landolt úgynevezett Mészároséknál, Csányiéknál, de több 100 millió forintot kapott például Nyerges Zsolt, sőt Lázár János ménesbirtoka is. Ezek alapján hogyan kívánja megvédeni a kormány Mészáros Lőrinc és a NER más oligarcháinak térnyerésétől a magyar gazdákat? Milyen garanciákat tud adni miniszterként arra, hogy az uniós pénzek valóban a magyar gazdákhöz fognak kerülni?

És még egy nagyon fontos kérdés, hiszen ön is említette az öntözés szükségességét. Tudjuk nagyon jól, hogy a vízgazdálkodás az egyik kiemelten fontos kérdésévé válik az elkövetkezendő évtizednek, és azt is, ha egy kicsit valaki megnézi Európa térképét, akkor látjuk, hogy sajátos geológiai környezetben helyezkedünk el, hiszen egy olyan medencében, hegységek által határolt medencében élünk mi, ahol kiváló termőhelyi adottságok is vannak, és rengeteg víz bekerül ide, erre a környékre, viszont ehhez képest nagyon alacsony az öntözött területeknek a száma. Mennyiben és milyen módon kívánják ezt növelni, és mennyiben próbálják itt segíteni majd a kisvállalkozásokat, hogy ők is részesüljenek ennek a pozitívumaiból?

Szerintem első körben talán ennyit, és hogyha majd lesz rá lehetőség, elnök úr, akkor visszatérünk esetleg egy második köre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy Varga Zoltán személyében nemcsak egy új személy érkezett a bizottságba, hanem egy új hangnem is. Én ismerem ezt a hangnemet. A DK-nak az előző ciklusban nem volt bizottságtag-delegáltja ebbe a bizottságba, de Vadai Ágnes mint képviselő, időnként bejárt, s mintha őt hallottam volna most is, amikor néha-néha beérkezett az ülésünkre, ahol rövid időn belül kiderült, hogy a témához nem ért, viszont a provokációhoz, egy fennhéjázó, pikírt és lekezelő beszédstílushoz igen. Nem baj, majd az idő múlik, és remélem, aelnök úr is érzékelné fogja, hogy ebben a bizottságban elég barátságos és a szakmához értő, merem azt mondani, a szakmához értő képviselők érdemi párbeszéddel szoktak foglalkozni.

Én tudom, hogy fel kell olvasni a házi feladatot a NER-lovagokról, ezekhez került milliárdokról, de aki tudná, hogy hogyan működik az Európai Unió támogatási, pályázat- és kifizető rendszere, az ilyen butaságokat nem mondana delegált

mezőgazdasági bizottsági tagként. Mert itt automatizmusok vannak, itt nincs mese, aki jegyzett gazda, az is megfelelő feltételekkel vehet részt az I. pillér földalapú támogatásain, az állatlétszámhoz kapcsolódó támogatásain és a pályázatain, mindenki. Épp erről beszélt miniszterjelölt úr, ha jól értettem, hogy pont azt szeretné még jobban erősíteni, hogy a nagyon kicsi, akár csak a konyhakertet művelő gazdálkodó is már hozzájusson támogatáshoz, persze a gazdálkodás mértékében arányos támogatáshoz. Mert ilyen a rendszer. Nem mi találtuk ki. Itt forrásról van szó, és most felfüggesztett forrásról van szó az Unió önkénye miatt, abban nagyon szigorúan szabályozott rendszer van, hogy mi alapján lehet valaki érintettje a pályázatoknak, és ezek után hogyan indulhat, és milyen feltételek esetén lehet nyertes. Aztán jönnek a kicsik, utána a közepesek, a közepesen nagyok, a nagyok, és amiről a miniszter úr is beszélt, kikerülhetetlen, hogy azok a nagyok is itt legyenek - és ön nevesíthet még néhány névvel akár vállalkozásokat -, hogy a magyar nagy mennyiségű tömegtermelést, exportképességet, árupiacialap-feltöltést meg tudjuk tenni. De megjegyzem, ez most olyan nevesítgetés, mintha én elkezdeném az én településemen a tósgyökeres ottani lakos, magánvállalkozó kisbirtulajdonos nevét mondani, hogy ő milyen kicsi, és itt - és elnézést, akit kihagyok - az Auchan, Tesco, Lidl, Aldi, Penny, és még sorolhatnám azoknak a nevét miért nem tetszik bemondani? Tudja egyáltalán, hogy kik azok? Azok nagyon nagyok. Ugyanúgy, mint a mezőgazdaságban, hogy vannak kicsik, közepesek, nagyok, meg vannak nagyon nagyok. Ilyenek, de ezek legalább magyarok, akikről itt beszélünk. Mert volt ott 2014-ben egy elég fontos döntésünk, amivel megvédtük a termőföldet, és minimális számban, az európai törvények logikája szerint vannak külföldi tulajdonosok, de minimális számban, és mi megvédtük a magyar termőföldet. Tehát azok, akikről ön beszél, azok mind magyar gazdálkodók. Ebben van kicsi, aki csak a konyhakertjét műveli, meg olyan is, akinek a méretkorlátai a maximumig elmentek, és nagyok is.

És amire ön azt mondja, hogy Lázár János ménesbirtoka? Hát, ne haragudjon, ön nincs tisztában vele, ez egy állami tulajdon. (*Derültség a kormányparti képviselők közt.*) Ez egy mintagazdaság. Oda lehet menni, megnézni, hogy mit javasolunk termelni, milyen körülmények között gazdálkodóknak iskolarendszer épül rá. Majd lesz lehetőségünk, mert van meghívásunk, tavaly óta elhalasztottuk a Covid miatt, hogy látogassunk le. A bizottságunk egyszer már volt, amikor végre visszazereztük azt a termőföldmennyiséget, amit ott majdnem össze-vissza kiadogattak-eladogattak, visszavette az állam, így hozta létre közel 10 ezer hektáron azt a rendszert egy rendkívül komoly öntözhetőséggel, amiről a miniszterjelölt úr beszélt, hogy megmutassuk, hogy mit lehet öntözéssel meg öntözés nélkül csinálni, és hogy hogyan kell arra fölépíteni egy iskolai rendszert. Persze, van ott lovarda is, az is hozzátartozik, állattenyésztés, minden, de ez az állam tulajdonában van. Ön említett egy nevet, aki most valószínű, hogy miniszter is lesz, Lázár János. Ő egy megbízatás alapján igazgatta ezt, egy kormányzati megbízatás alapján. Erre azt mondani, hogy Lázár János ménesbirtoka, ez nagyon nagy csúsztatás és tájékozatlanság. Aki itt, a Mezőgazdasági bizottságban ilyen szavakat ilyen pontatlanul használ... - De mondom, lesz időnk, négy év, és bízom benne, hogy alelnök úr is majd idomul ahhoz a beszélgetésstílushoz, amiben mi itt dolgozunk. És el fogunk menni, terveim szerint egy, de lehet, hogy kettő kihelyezett bizottsági ülésünk lesz, mert van két komoly helyre meghívásunk, amit nem tudtunk a Covid miatt teljesíteni. Bízom benne, hogy őszre ezeket teljesítjük. Mind a két területen nagyon komoly állami mezőgazdasági milliárdos beruházások történtek és történnek, és ennek az eredményét akarjuk látni, ott, első kézből, nem újsághírből, nem a Facebookról, nem különböző csatornákon, mi fogunk oda elmenni.

(*Horváth István jelentkezik.*) No, Horváth Istvánt láttam a következő jelentkezőnek. Képviselő úr, megadom a szót.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Először is engedje meg, miniszter úr, szeretném megköszönni az elmúlt négyéves munkáját személy szerint önnek is, államtitkárainak, illetve a minisztérium valamennyi munkatársának, hiszen én azt gondolom, hogy mint gyakorló agrárpolitikus és gazdálkodó is, illetve a sertésszövetség vezetőjeként is én azt gondolom, hogy éreztük személy szerint miniszter úr támogatását és az egész minisztérium támogatását az elmúlt időszakban, és a következő négy évben is szeretnénk kérni ezt a támogatást. Én a magam részéről meg is előlegezem ezt a támogatást a miniszter úr részéről is, mert mi tényleg igazi harcokként nagyon sokat dolgoztunk az elmúlt időszakban, és tudjuk, hogy a sikerek mellett azért vannak nehézségek és gondok is.

Ha megengedi, miniszter úr, a sikerek mellett egy kicsit a gondokról is beszélnék, illetve a jövő időszak célkitűzéseiről, elsősorban az állattenyésztéssel kapcsolatosan, hiszen nekem talán erre van egy kicsivel nagyobb rálátásom. A miniszter úr mondta, hogy az Európai Unió belül egyedülálló az a fajta nemzeti támogatási rendszer, amelyet a beruházásokhoz adott a nemzeti költségvetés. Itt az elmúlt időszakban láttuk azt, hogy ezekre a támogatásokra nagyon nagy igény volt, viszont valóban, azt is lehet látni, hogy a beruházási költségek jelentősen elmentek, és talán ma az az 50-50 százalékos támogatási intenzitás már nem életszerű. Itt az elmúlt egy évben kezdeményeztük és meg is kaptuk a biztatást arra vonatkozóan, hogy ezeket a beruházásokat majd újragondoljuk. Nagyon sok gazdatársam van úgy, hogy szívesen nekiállna a beruházásnak, de az intenzitás a megnövekedett árak miatt már nem tartható 50 százalékos szinten. Volt arról szó, hogy bizonyos értelemben áremelési lehetőségek lesznek az állattartó telepek esetén. Szeretném megkérdezni, hogyan áll ez a kérdés, a jövőben mire számíthatunk? Tudunk-e erre vonatkozóan mi is segítséget kapni és adni?

Abban is szeretném kérni miniszter úr segítségét, hogy valóban a beruházások mellett az energiaárak is nagyon elmentek, ez érinti a növénytermesztőket is - adott esetben a gáz ára, illetve egyéb, az áram ára -, de az állattartó telepeken is ez nagyon komoly problémát okoz. Illetve az is szükségszerű, azzal is kell foglalkozni, hogy a különböző energiakereskedők teljesen elrugaskodott árakon, 3-4-5-szörös árakon kínálják az energiát. Én azt gondolom, hogy a minisztériumban ezzel a következő időszakban kell foglalkozni, és ebben is szeretném kérni miniszter úr segítségét, mert gyakorlatilag itt elszabadultak a költségek, ezeket nagyon nehezen tudjuk kontroll alatt tartani.

Amit nagyon fontosnak tartok, és ebben a miniszter úr mindig is támogató volt, illetve élharcosa is volt a különböző áfacsökkentéseknek, ami akár a húsaraknál, illetve az egyéb különböző termékeknél megvolt. Mi állattartók többször próbálkoztunk ezzel, és idén is ebben fogunk majd próbálkozni. Tudjuk, hogy az Agrárminisztérium részéről mindig megkaptuk a támogatást, csak valamilyen szinten a költségvetésben ez nem minden esetben ment át. Mi az áfacsökkentést csak az átmenő tételeknél gondoljuk, tehát itt konkrétan a táp- és a takarmány áfájának a 27 százalékról 5 százalékra való csökkentését, ezt fogjuk is kezdeményezni, hiszen a sertés már 5 százalék áfán van, a tömegtakarmány 5 százalék áfán van, közte van a takarmány, az meg 27 százalék áfa. Alapvetően ez nagyon segítené az állattartóknak a likviditását, ha ebben lehetne előre lépni, ebben is szeretnénk kérni a támogatást, illetve itt is gyakorlatilag kezdeményezni fogjuk ennek a csökkentését.

Szeretnék köszönetet mondani, az állategészségügyi feltételek javításával kapcsolatosan több olyan támogatás volt az elmúlt időszakban, amit nagyon sokan és nagyon sokat vettek igénybe. Én azt gondolom, hogy ezek nagyon hasznosak voltak, és

jelentősen növekedett az elmúlt időszakban az állategészség-biztonság az állattartó telepeken. Ezt a továbbiakban is, azt gondolom, hogy majd fenn kell tartani.

Abban szeretném kérni állattartóként a minisztérium segítségét, illetve jelezni azt, hogy mi állattartóként megpróbálunk akár Brüsszel felé is elindulni, hogy az a fajta konzervatív, közös agrárpolitika, ami az elmúlt időszakban kialakult és beágyazódott, hogy földalapú támogatások vannak, és a földalapú támogatás, ami, azt gondolom, szükségszerű, de régen ez azért alakult ki, mert ha ez lenne, akkor nem lenne, aki megművelje a földeket, és az agrárrolló kinyílását próbálta kompenzálni. Viszont az elmúlt időszakban az, hogy az ipar megjelent a gabonafelvásárlásnál is - gondolok itt a kukoricára, búzára, de ma már azok a hírek vannak, hogy az árpát is különböző ipari felhasználásra fogják használni -, ennek az lesz a következménye, hogy még jobban el fognak menni a gabonaárak. És azt lehet látni, hogy a növénytermesztőknél extraprofit van, plusz vannak különböző földalapú támogatások, viszont az állattenyésztők ennek mind a vesztesei. Tehát én azt gondolom, hogy ha nem fog változni az Európai Uniónak a támogatási rendszere, akkor nem lesz ember, aki állattenyésztő lesz, mert nem fogja megérni az állatokkal foglalkozni. Tehát nem a növénytermesztők rovására, de az, hogy az állattenyésztésnél is legyen valami termeléshez kötött támogatás, én azt gondolom, hogy ez most már időszerű és szükségszerű is.

Tudom azt, hogy miniszter úr is, illetve a minisztérium nagyon sok nemzeti forrást próbál allokálni az állattenyésztők részére, csak mindig beleütközünk abba, hogy az EU nem engedi ezt támogatni, mert különböző korlátozások vannak, meg az állattenyésztést nem is lehet a termelés alapján támogatni. Én azt gondolom, hogy ez nem helyes, és ez idejemúlt. Szeretnénk kezdeményezni egy olyat, hogy igenis a kocatartás után, a tenyészállat-, a tehéntartás után, a baromfiaknál is nyilván megvan ennek a helye meg a rendje, lehessen termeléshez kötött támogatást kapni. Ez tudom, hogy most nincs benne az új KAP-rendszerben, de én azt gondolom, hogy szükségszerű ezeket megnyitni, és a következő időszakban mi építő jelleggel ennek az élharcosai is leszünk, és próbálkozunk. Ebben szeretnénk kérni, mint ahogy eddig is megkaptuk a minisztérium támogatását, meg a szakemberek támogatását, a jövőben is szeretnénk ezt kérni, és szeretnénk a V4-eken belül és más állattartó szövetségekkel összefogva, mert azt gondolom, ez nem nemzeti probléma, ez egy európai uniós probléma, szintet lépni arra, hogy az állattenyésztés más megítélést kapjon, és más támogatási rendszerben tudjon menni.

Szeretném megköszönni miniszter úrnak, illetve az Agrárminisztériumnak az agrárszakképzésben lévő támogatását, én azt gondolom, hogy nagyon fontos az ilyenfajta szakképző központoknak a létrejötte, de én azt gondolom, az is nagyon fontos, hogy mi ebben továbbmenjünk, mert abban viszont nem állunk jól, hogy ha megnézzük, hogy mezőgazdasági szakközépiskolákból hányan mennek agráregyetemekre, ott alapvetően már nem olyan jó ez az arány. Tehát valamilyen szinten az, hogy ha a minőségben előre akarunk lépni, akkor mindenféleképpen a felmenő rendszerben kell hatékonyabbnak lenni. Annak idején, amikor én agráregyetemre jártam, akkor az agráregyetemen lévő diákok 70 százaléka agrár szakközépiskolából érkezett. Ma gyakorlatilag mezőgazdasági szakközépiskolából kevesen mennek egyetemre. Ennek keresni kell, azt gondolom, az okát, és ebben mindenféleképpen segítséget szeretnénk nyújtani, és segítséget is kérünk.

Illetve én azt gondolom, hogy amit az elmúlt időszakban a növénytermesztésben, főleg a kertészetben és öntözésben tettek, illetve a kisebb gazdaságok támogatásában, az példaértékű és a továbbiakban is szükségszerű, hogy ezt támogassák, ezt is el szeretném mondani.

Úgyhogy a magam részéről még egyszer köszönet miniszter úrnak az eddigi munkájához, gratulálok az ismételt jelöléshez, és a magam részéről maximálisan az ön személyét és csapatát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bencze Jánosnak adok szót.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Én nagyon örülök, hogy itt lehetek ezen a bizottsági ülésen, és a magyar politikai életet ismerve ez számomra egy kellemes meglepetés, ugyanis én készültem egy politikailag rózsaszín vagy kék mázzal leöntött anyagra. Ez egy nagyon reális anyag, amely a kezemben van, a miniszterjelölt úr beszéde nagyon reális volt. Én is segítséget szeretnék kérni. Gondban vagyok, megmondom őszintén, hiszen egy méhésztársam ül velem szemben, és egy életre szól méhésznek lenni, a miniszterség csak egy időszakra. A méhész szakma nevében külön kellemes meglepetés volt Horváth István képviselőtársam felszólalása, ugyanis elvitte az anyagom egy részét, ugyanígy az állattartók részéről szerettem volna felszólalni, hasonló problémákkal jöttem, sőt lényegében ugyanezekkel.

Én annyit tennék még hozzá, hogy van egy olyan fura, torz helyzet, hogy Magyarországon, de talán egész Európában a nettó szén-dioxid-kibocsátó ipart támogatják munkaerő-támogatásokkal, viszont a magas élőkommunikáció mezőgazdasági ágazatok nem részesülnek ebben. Én egy ilyen kéréssel jönnék majd, és szeretnék a miniszterjelölt úrral, - megelőlegezve - miniszter úrral beszélni erről, hogy hogyan lehetséges ezt megoldani. Illetve azt is maximálisan támogatom, hogy az a beteg szemlélet, hogy az állattartást termelés után nem lehet támogatni, ez abnormalis. Tehát gondban vannak az ágazatok, gondban van a jövőnk, gondban van a méhészet jövője, gondban van az állattartó telepek jövője. Azt tudom mondani, hogy a gazdálkodóknak nincs kinek továbbadni, mert nem megfelelő a jövedelmezőség, tehát hiába van ott az utód a családban, egyszerűen nem tudjuk neki azt mondani, hogy gyere, csináld, mert megéri. Tehát ebben mindenképp segítséget szeretnék kérni.

Én nagyon-nagyon örülök neki, a másik anyag, amivel jöttem volna, az a valamikori Vásárhelyi-terv néven elhíresült terv, hogy annak mi lesz a folytatása. Én nagyon örülök, hogy itt van, nagyon örülök, hogy fontos a probléma, és hogy sürgetve van a mielőbbi megoldás, mert az éghajlatváltozás nem megköpögtatott, az berúgta az ajtót. Én ma reggel a méhészetemben kezdtem. Aki ért a méhészethez, az tudja, hogy egy ilyen szép májusi napon kellemes meleg reggelnek kellene lenni, és zsongásra kéne nyolc órakor kimennünk, és aktív hordásnak kellene lenni. Ehelyett lézengő méhek, kaptárba húzódtok méhek fogadtak, és hordás nulla.

Tehát itt az, hogy a jövedelemszerzést bármelyik állattartási ágazatban még pluszban kiterjesszük, tehát egyéb területekre is, úgymond, benevezzük az állattartóinkat, főleg a kisállattartókat, a magas élőkommunikáció-igényűeket, ez szerintem nagyon fontos lenne, hogy más jövedelemhez is hozzájussanak, és a magyar gazdálkodó társadalomban, én úgy érzem, hogy hatalmas a hajlandóság. Hiszen akik vidéken maradtak, én úgy szoktam fogalmazni, ők viszik hátukon az egész országot, mert foggal-körömmel ragaszkodnak a földhöz, az állatállományukhoz és az életformájukhoz. Ez is nagyon tetszett, amit én is el szoktam mondani, hogy mezőgazdásznak lenni nem szakma, ez életforma, ezzel fekszünk, ezzel kelünk, és még hozzá szoktam tenni, amit a ma reggel is bizonyított, egyetlen egy főnököm van, a Jóisten, ahogy az rendeli azt a napot, úgy fogunk dolgozni.

Úgyhogy én köszönöm szépen, és lehet, hogy ellenzékiként furcsa dolgot fogok mondani, én támogatni tudom Nagy István miniszteri kinevezését. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Dócs Dávidnak adok szót.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Nagy megtiszteltetés, hogy új tagként máris szót kaptam. Engem az agrárium és a vidék szeretete hozott ebbe a bizottságba, a munka tisztelete és az agrárgazdálkodó társaim tisztelete, a feljük érzett empátia. Én is úgy gondolom, hogy amit miniszter úr itt röviden elmondott nekünk, az teljes mértékben megállja a helyét, viszont nem ellenzéki hőbörgésként, de határozott, viszont valamilyen szelídebb kritikaként azért fontos elmondanom, hogy szívesen olvastam volna akár ezt a programot a választás előtt, akár kormányzati oldalról, akár a balliberális ellenzék oldaláról, de nem tudtam megtenni, merthogy nem volt erre lehetőségem. Viszont volt egy olyan program, amelyik kísértetiesen hasonlított a miniszter úr által megfogalmazottakhoz, ezt a programot a Mi Hazánk Mozgalom tette le ezt az asztalra, Virradat program volt a neve, és azon belül is a mezőgazdasági részét, az a megtiszteltetés ért, hogy jómagam lehettem az a személy, aki papírra vetette az ott olvasható gondolatokat.

Én úgy gondolom, hogy jobb később, mint soha. Sajnos egy háború kellett, hogy a szomszédunkban kitörjön, és dúljon, ahhoz, hogy a kormányzat is felismerje azt, hogy nem a gazdasági növekedés, nem az építőipar lesz az, ami nekünk kitörési pont lehet, hanem bizony a mezőgazdaság. Hiszen olyan új kihívások előtt állunk, amelyekre nekünk, sok más országgal és nemzettel ellentétben, jó esélyeink vannak arra, hogy az akadályokat jól vegyük, és ne bukjunk bele, hiszen az élelmiszer minősége, biztonsága és a lakosság ellátása lesz szerintem a jövőben a legkomolyabb a feladat, ami elé nézünk, ami ránk vár.

Úgyhogy én nagyon örülök neki, hogy az a szemlélet- és paradigmaváltás, ami most elhangzott, az remélhetőleg nemcsak itt hangzottak el, hanem majd a valósággá fognak válni, és a gazdálkodók, akik a legtokeigényesebb vállalkozási formát választották, azok a saját bőrükön fogják érezni azt, hogy most nagyon fontosak, ha valamikor, akkor most óriási szükségünk van rájuk, nagyon számítunk rájuk, és remélhetőleg egy olyan agrárminisztérium fog felállni, amely még a jelenleginél is és a tervek szerintinél is jobban fogja támogatni őket. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Én köszönöm. Akkor megnyugodtam, hogy ezek szerint a Mi Hazánk a miniszter úr által előadott saját programját remélem, támogatni fogja, ha már így interpretálta ezt a miniszterjelölti expozét.

(Jelzésre:) Pócs János képviselő úrnak adok szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Miniszter úr, mindenekelőtt szeretném tisztelettel megköszönni az elmúlt négy év munkáját. Én úgy gondolom, hogy az agrárprogramot a gazdáknak nem olvasni kellett, hanem megélni az elmúlt négy évben vagy az elmúlt években, és ennek az agrárium szereplői mind győztesei és nyertesei voltak. Ezt még egyszer szeretném tisztelettel megköszönni, és további sok közös sikert kívánni a jövőben.

Miniszter úr, azzal kapcsolatban szeretnék egy rövid kérdést feltenni, hogy a kertészeti gazdálkodók terén, a kis- és nagykereskedelem koordinálásával kapcsolatban tudhatunk-e valamit, hiszen a kertészeti termelőket több dolog sújtja. Egyrészt a növénytermesztésnek a profitorientáltsága. Sokkal inkább megéri ma már a növénytermesztésben nagy területen gazdálkodni, mint a komoly kézimunkaerő-hiánnyal küzdeni. És ha a kézimunkaerő-hiányt, valamint azt a profitkülönbséget, amit a növénytermesztés és a kertészet között tapasztalunk, ha még a piaci nehézségek is sújtják, amit sok esetben tapasztalhatunk, hogy a multi áruházláncok elnyomták a hazai termelőket, akkor a kertészet nagy bajban lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdés, észrevétel van-e? *(Jelzésre:)* Győrffy Balázs!

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Nagy kísértést érzek, hogy Varga alelnök úrnak válaszoljak, de azt gondolom, az miniszter úrnak lesz a feladata. Sok sikert, miniszter úr! Ez lehet, hogy nehezebb lesz, mint az előző négy év, amit én is szeretnék megköszönni, ahogy Pócs képviselőtársam már megtette.

Nyilván egy nagy bemutatkozásnál szinte minden témára lehetne reflektálni, én kettő témát hadd ragadjak ki, amiről kell, hogy beszéljünk, amik, én azt gondolom, hogy az előttünk álló néhány évnél a legfontosabbjai közé sorolhatunk. Az egyik az öntözés kérdése. Azt gondolom, hogy Magyarország abban a helyzetben van, hogy nem engedhetjük meg magunknak, hogy ebben a témában ne érzünk el sikereket. Tehát az, hogy a területeink 2 százalékát öntözzük, míg Spanyolország meg a 20-at, ez akkora luxus, és ha ránézünk a térképre, akkor, azt gondolom, nem a spanyoloknak van több vizük, és mégis itt tartunk. Ez egy közös felelősségünk, és azt gondolom, hogy ez pártpolitikától függetlenül van így, viszont abban is közös a felelősségünk, hogy ezen valamit változtassunk, mert ez egész egyszerűen egy tragédia felé viszi a magyar élelmiszergazdaságot. Ha jól számoltunk, akkor csak tavaly a szántóföldi növénytermesztésben 300 milliárd forint kárt okozott a csapadék hiánya vagy a nem megfelelő eloszlása. Itt szerintem ügyesen kell majd érvelnünk, mert ha kiszámolja a Pénzügyminisztérium ennek csak az áfatartalmát, és azt gondolom, ha csak annyit költhetnénk el évente öntözésfejlesztésre, mint amennyit egyébként az áfaoldalon meg tudunk fogni, akkor szemmel látható fejlődésen menne keresztül az ágazat.

A következő, amiről szeretnék beszélni, ez pedig általában a sötétzöld lobbinak az elképesztő térnyerése, terrorja úgy általában az élelmiszer-gazdaság ellen. Tehát az a borzalom, amit Green Dealnek hívnak, és minden mérvadó szakmai műhely szerint úgy teszi tönkre az európai mezőgazdaságot, hogy a környezeti, természeti értékek vonatkozásában jótányit nem megyünk előre, tehát semmilyen pozitív változás nem várhatunk, ezt közösen kell visszavernünk. Ez egy egészen aljas dolog, amit ez a Timmermans-féle csapat ránk akar erőltetni, és én azt gondolom, hogy ennek kell véget vetni. Mert az, hogy vannak tájékozatlanságból vagy rosszindulatból olyan emberek, akik ártnak az ágazatunknak, azt tudomásul kell venni, de hogy mérvadó politikusok még lovat is adnak az ilyen emberek vagy szervezetek alá, az viszont, azt gondolom, hogy történelmi bűn, és ebben nekünk kell összefogni. Azt egészen viccesnek tartom, hogy az erdésztől védjük az erdőt, a gazdáktól meg a földet. Ezt normális ember nem gondolhatja komolyan. Köszönöm szépen, miniszter úr, és sok sikert kívánok az előttünk álló négy évhez!

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Czerván György!

CZERVÁN GYÖRGY (FIDESZ), a bizottság alelnöke: Én is tisztelettel köszöntök mindenkit. Nagyon rövid leszek. 1998 óta vagyok tagja a Mezőgazdasági bizottságnak, illetve volt nyolc év, amikor államtitkárként ott ültem, ahol Feldman államtitkár úr. Csak tájékoztatásul szeretném elmondani, hogy ez mindig egy normális bizottság volt, én örülök, hogy visszataláltunk a színvonalasabb hangnemhez. Nyilván politikai ellentétek mindig voltak, vannak és lesznek is, azért vagyunk különböző színekben, de mindent meg tudtunk normálisan beszélni, és közös nevezőre is tudtunk jutni nagyon sokszor különböző oldalon állók vagy ülők.

A vidék gerince a mezőgazdaság, ezt nálam magasabb emberek mondták, a yorki egyezményben egyébként, és ezzel maximálisan egyetértek. Én úgy gondolom, hogy

rossz agrár- és vidékfejlesztési politikával nem lehetett volna gyakorlatilag megnyerni az összes vidéki körzetet. Tehát az emberek is véleményt mondtak a kormány agrár- és vidékfejlesztési politikájáról, még hozzá elég markáns véleményt. Úgyhogy én a folytatásra szavazok. További jó munkát kívánok miniszter úrnak, kollégáinak, és sok sikeres csatát Brüsszelben!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magam is meg szeretném egyrészt köszönni az elmúlt négy évet. Tudják, itt egy régi együttműködési folyamatról van szó, hiszen miniszter úr képviselővé válásakor rögtön a bizottságba érkezett 2010-ben, majd utána államtitkár, majd a következő ciklusban miniszter lett. Tehát egy nagyon régi kapcsolatunk van emberileg is, szakmailag is elég jól ismerjük egymást.

Miniszter úr említette, hogy új kihívások elé nézünk több szempontból. Persze itt döntő mértékben ilyenkor elsősorban az orosz-ukrán háború és annak következményeire, az egész globális rendszer megrázkódására gondolunk, akár az öblösüveggyár ellehetetlenülésére, és minden más nagyon érdekes dolgok történnek. Ugyanakkor ennek az előjeleit, hogy egy új kihívás elé nézünk, én egy finnországi bizottsági elnöki konferencián vettem észre - és részben kapcsolódok Gyórfy Balázshoz -, amikor is az Európai Unió tagországainak mezőgazdasági bizottsági elnökei tanácskoztunk a most már elfogadott közös agrárpolitikáról, akkor a tárgyalás az utolsó simítási szakaszban volt, és az Európai Unió Parlamentjét, az ottani Mezőgazdasági Bizottságot egy portugál mezőgazdasági bizottsági alelnök úr képviselte az Európai Unió részéről, tehát nem tagállami volt a portugál úriember, hanem az EU képviselőjében érkezett. A hozzászólásában - aki, mondom, a Mezőgazdasági Bizottság alelnöke volt -, én még így szidni mezőgazdaságot nem hallottam. Nem értettem, hogy rossz terembe jöttem, vagy mi történt. Kiderült, hogy ő a zöldek képviselőjében nyert EU-s képviselőséget Portugáliában, és akkor már az előszelei megvoltak annak, hogy beállítsák a mezőgazdaságot a Földünk klímaváltozásáért, felmelegedéséért, a CO₂-kibocsátásért és minden kutyafüléért, mint a legnagyobb felelőst. A mezőgazdaság a zöldek szerint a legnagyobb felelőse ezeknek a problémáknak. Miután náluk ez megkattant valamiért, ezért úgy gondolták, hogy akkor ez ellen tenni kell, és ez a folyamat elindult.

A legrafináltabb helyekre épültek be az EU végrehajtói mechanizmusában. Látlám, itt ez a Green Dealnek nevezett új irányvonal. Miniszter úr és csapata alig bírta kihámozni és visszaverni azokat a képtelen követeléseket, hogy ne tegyék tönkre az adott tagországok mezőgazdaságát az érthetetlen és nem igaz, úgynevezett környezetvédelmi elképzeléseinkkel. Két különösen érzékeny fronton, az antibiotikumok terén és a kemikáliák, növényvédő szerek terén félelmetes, elrugaszkodott ötleteik vannak, voltak, amelynek majd 2023-ban itt megjelennek a részletei nálunk is, hogy hogyan tudunk gazdálkodni. Tehát mondom, az alapvető dilemmájuk és elképzelésük, hogy a mezőgazdaság a legnagyobb okozója a földfelmelegedésnek, klímaváltozásnak és mindennek, tehát akkor ezt vissza kell szorítani, és elkezdtek minden eszközzel ezen dolgozni. Például kimutatják, hogy egy kiló hús előállításához melyik állatfajtából mennyi liter víz felhasználásával történhet meg. És mivel azt tudják, hogy fehérje, állati fehérje azért kell az embereknek az általános, normális létfenntartáshoz, ezért azt mondják, hogy a szarvasmarha borzasztó sok vizet használ, váltsuk ki más fehérjével. És azt hisszük, hogy ezek valami utópisztikus dolgok, de nem. 2021 januárjában engedélyeztették a liszt kukac emberi fogyasztásra való alkalmasságát, novemberben pedig a sáskát, mert kiszámolták, hogy a liszt kukac meg a sáska sokkal kisebb vízmennyiséggel állít elő egy kilogrammnyi - most mondok egy mértékegységet - fehérjét, hát akkor miért nem ezeket eszi az emberiség? És ezt elkezdtek engedélyeztetni, most pedig a reklámok indulnak meg. Majd nagyon híres

celebek, influenzazerek és nem tudom, ki a csodák ezek az emberek, ezek fogják elmagyarázni egy felnövekvő generációnak, hogy te úgy véded meg a Földünket, a bolygónkat, ha lisztkekacot fogsz innentől kezdve enni. És azt hisszük, hogy ez utópia, de mondom, ezek már elfogadott tények. És hogy érzékeltessem sorban álló tücsök, ez lesz most a következő, amit el akarnak fogadtatni. És mi most arról beszélünk, hogy a szántóföldi növénytermesztés a háború következtében egy előnyhelyzethez jutott, mert olyan kereslet lett a kalászosokra és a kukoricára, hogy 100-120 forint fölé emelkedett a kilónkénti ára. Elképzelni sem tudtuk, lehetetlennek gondoltuk, hogy ez valaha megtörténhet. Brutális jövedelem, de tönkreteszi az állattenyésztőket, és komoly kihívás elé állítja a szőlő-gyümölcs, kertészeten dolgozókat, hogy az a borzasztó élők munkae-igény, ami az előbb említett kertészethez, szőlő-gyümölcshöz szükségeltetik, hát, szabad nekem ezzel foglalkozni? Hát mindennek szántóföldnek kell lenni, gépesített, néhány ember, s a többi, és azzal kell foglalkoznom.

Tehát itt egy olyan súlyos kihívás elé néz most még a miniszterjelölt úr, de már tudjuk, hogy ő ennek komolyan érzi a súlyát, amivel eddig nekünk nem kellett foglalkozni. Tehát csak az, hogy egy orosz-ukrán háború van jelenleg, de ezenkívül, úgy tűnik a nézőpontok, perspektívák alapján, hogy új mezőgazdasági területre kell lépünk, vagy új küzdelmi területre kell lépünk, mert rövid időn belül az állattenyésztés padlóra kerül, zöldség-, gyümölcstermesztés egyszerűen nem lesz, nem éri meg, ha ilyen áron lesz. Na, legyen akkor drágább! Ott meg majd jönnek a szociális oldalról érzékeny kutatók, hogy akkor nőni fog a szegénységi küszöb, mert nagyon magasak lesznek az élelmiszerárak, egyre többen nem tudják megvenni a mindennapos szükségleteket a bizonyos jó minőségű élelmiszerekből, és aztán megint hozzáfordulnak, gazdálkodókhoz, hogy ti állítjátok elő ilyen drágán, miért nem olcsóbb ez, oldjuk meg valahogy.

Tehát véleményem szerint egy rendkívül érzékeny és izgalmas helyzet ez, ami most fog következni az általam felvillantott időszak miatt, a lehetőségek és eredmények és problémák miatt, és természetesen, hogy emellett az összes alapvető, mezőgazdasághoz tartozó funkciót működtetni kell, ami eddig működött. Nyilvánvaló, hogy ez elképzelhetetlen, és közben ilyen kihívásokra kell majd valami érdemi választ adni, miközben nagyon komoly vitáink vannak, hogy tényleg az-e a jó válasz, amit mi adunk, mármint Magyarország, mert valakik azt mondják, hogy nem jó, mondják a zöldek. Ne öntözzük nagyobb felületen, mondja az EU. Elég volt! Védjük meg a felszín alatti vizeinket, a felszín felettieket is! Nem adnak ki több öntözési engedélyt. Ja, hogy Spanyolország, Németország, Hollandia akkor szerezte meg ezeket az öntözhető felületeket, amikor még ilyenről nem volt szó, aztán amikor mi csatlakoztunk - a mi alatt az utolsóként csatlakozó EU-s tagországokat értem -, akkor rögtön kitalálták, hogy veszélyben az ivóvíz, nincs több további bővítés öntözhető felületre, különösen nincs EU-forrás arra, hogy mi bevonjunk további öntözhető területeket. Tehát itt egy nagyon rafinált játék is folyik, sajnálatos módon, ebben a hétköznapi küzdelemben ilyen kihívás mellett.

Miniszterjelölt úr, egyetlenegy konkrét kérdésem lenne, hogy esetleg, ha vázolná, hogy a minisztérium portfóliójához jött-e valami, elment-e valami, miért így van most, miért így látják a legjobbnak, ami most az ön vezetésével megindul. Köszönöm szépen.

(*Dr. Nagy István: Válaszoljak?*) Igen, mert én megpróbáltam kivárni a soromat, és úgy látom, hogy nincs további kérdező. Most körbenézek (*Nincs jelentkező.*), és igen, megadom a szót miniszter úrnak a válaszára.

Dr. Nagy István válaszai

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter-jelölt: Köszönöm szépen, igen tisztelt elnök úr, és köszönöm szépen mindnyájuknak a kérdéseiket, hozzászólásukat, véleményeiket. Nagyon fontos az, hogy tudjuk megtalálni azt a közös gondolkodási módot, amelyben majd hónapról hónapra, napról napra a megoldási javaslatok is kikristályosodnak, hiszen több oldalról, több szempontból, több helyzetből vizsgáljuk ugyanazt a problémát, és őszinte leszek, szükségem van azokra a véleményekre, javaslatokra mindnyájuktól, hogy hogyan látják, milyen megoldási javaslatokat tudnak találni.

Hadd kezdjem a Varga Zoltán képviselőtársunknak adott válasszal. Ha emlékszik, hogy fogalmaztam - amikor az egyetemi jelentkezésről nyitunk polémiát, a számokról -, hogy csak a bejelentés hatására máris megnövekedett. Egészen pontosan így van, 2020-ról 2021-re 24 százalékkal nőtt a jelentkezők aránya a MATE-ra.

A „Harcosok klubja” című filmmel kapcsolatban azt szeretném önnek mondani, hogy hadd mondjak el egy nagyon fontos dolgot. A közbeszéd úgy tartja, hogy a gazda szeme hizlalja a jószágot, én viszont egy olyan intézménybe jártam, olyan egyetemre, ahol a zászlónkra a következő van írva: „A gazda verejtéke gyarapítja a vagyont.” Én az életemet eszerint élem.

A sertéspestis magyarországi terjedésével kapcsolatosan a következőre szeretném önnek a figyelmét fölhívni. Magyarország hosszú ideig meg tudta őrizni a mentességet, miközben a határainkon túl minden irányban dúlt a sertéspestis, majd amikor megtaláltuk, a magyar határtól 200 kilométerre volt az első fertőzés. Minden állategészségügyi szakember azt erősíti meg, hogy igen, ez hordozó által került be, mert magától nem tud ekkorát ugrani. Nincs az a vaddisznó, amelyik 200 kilométert el tud menni beteg állapotban, vírusfertőzéssel, tehát hordozóval került be. És hogy ez milyen téren történt, ezen nem szeretnék vitát nyitni, de ez önmagától nem tud ekkorát ugrani.

Az agrárgazdaság eladósodottsága. Azt hadd mondjam el önnek, hogy 2022 első negyedében 1550 milliárd forint volt az agrár- és élelmiszeripar együtt. Ez még mindig alacsony szintű, és azt kell mondjam önnek, hogy olyan fokú lehetőség van viszont a versenyképesség növelésében, a technológiai korszerűsítésben, olyan potenciál rejtezik benne, amely kellő garanciát tud adni a visszafizetésre. Hadd hívjam fel a figyelmet arra, amikor aggodás van afelől, hogy lesz-e kereslet, érdemes-e beruházni, nézzük meg, minden világpolitikai folyamat vagy aszály következtében, de az biztos, hogy élelmiszerhiány miatt lép föl. Az arab tavasz, mikor végignézzük azt az egyéves aszályos időszakot, nem volt elég gabona. Ha van biztonság, amibe most érdemes befektetni, és nekem az egyik legfontosabb feladatom, hogy hívjam a tőkét, a beruházókat ebbe az ágazatba és szektorba, a legbiztosabb beruházás, hiszen mindenütt, mindenki miről beszél a világban, mi a legnagyobb aggodalom a világban? Hogy lesz-e elegendő élelmiszer. Nemcsak arra kell gondolni, hogy a magyarországi ellátás, hanem globálisan, hiszen az élelmiszerpiac globális piac. Tehát a legbiztosabb beruházási mód és forma, hogy legyen ilyen.

Lesz-e leépítés az élelmiszer-ágazatban? Pont ezért nem. A legnagyobb igény van rá, hiszen akkor, amikor háború van valahol, akkor nincs termelés. A magyar mezőgazdaság versenyképességét pont az hátráltatta, és a négy évvel ezelőtti székfoglalóban pont erre hívtam fel a figyelmet, hogy kiválóan megtanultunk korábban termelni, de a hozzáadott érték volt kevés, mert amikor azt megvizsgáltuk, hogy az egy hektárra eső jövedelemtermelő képessége az ágazatnak mekkora, akkor le voltunk maradva, 53 százalék volt a többiekhez képest. Ezt kell bepótolnunk. És ha voltak hibák az elmúlt időszakban, a rendszerváltás óta, akkor az, amikor az élelmiszeripar, a feldolgozóipar, növényolajipar, cukoripar privatizálásra került, és azt

gondolta az akkori vezetés, akkori kormányzat, hogy majd korszerűsítik, és megindul a magyar mezőgazdaság további fejlődése, akkor azzal a keserű szájjal kellett szembesülni, hogy leépítés volt, bezárták, és a magyar mezőgazdasági alapanyagot kiszállították külföldre, ott feldolgozták, majd jó drágán visszahozták. És az egész küszködésünk három évtizede pontosan ezért történt, mert az egész magyar mezőgazdaságot visszatolták az alapanyag-előállító szintre, nyersanyagtermelővé, és ezt nagyon jól tudjuk, hogy mindig a nyersanyagban van a legkisebb haszon.

És aztán kell kritikát gyakorolni. A második ilyen bűn pont a szocialista kormányzat alatt történt, amikor az első európai uniós ciklus forrásait nem jól használták föl. A lengyelekhez képest mi a szociális kiadásokat erőltettük. Addig, míg lengyel barátaink megépítették regionális szinten a feldolgozóüzemeket, a hűtőházakat, a tárolókapacitásokat, a konzervgyárakat. Azóta van a lengyel frász a magyar mezőgazdászokon, azóta van itt májusban az alma, azóta jön a krumpli április-májusban, mert mi nem tudjuk hol tárolni, nem épültek meg azok a tározók, és az az első európai ciklusnak a rossz forrásfelhasználása. Na, ezt akarjuk mi most bepótolni. Ezért fogalmaztam úgy, hogy történelmi léptékű a magyar kormány döntése, hogy 80 százalékra emeli föl, mert utol tudjuk érni európai uniós vetélytársainkat, sőt azt remélem, hogy mivel korszerűbbet tudunk építeni a mai technológiával, versenyképesebbek tudunk lenni, és meg tudjuk előzni a vonal végén őket. Ez egy nagyon-nagyon fontos szerepvállalás.

A NER-es támogatásokról. Hálás vagyok önnek, hogy olvasta, és ez nekem egy óriási remény, mert ha ezt fejből mondta volna el így, ahogy, akkor megijedtem volna, mert akkor azt gondoltam volna, hogy ezt ön komolyan hiszi, de örülök, hogy csak olvasta, azaz egy politikai feladatot hajtott végre. Megértettem. Ugyanakkor azt kell mondjam önnek, annyira tévedésben vannak, amikor ezt fölhozzák! Amikor Magyarországon volt a legszigorúbb degresszió, 1200 hektár után zéró forintot fizettünk, minden más országban fizettek, itt nálunk a zéró volt, hátrányba hoztuk a nagyobb gazdákat, csökkentettük a versenyképességünket ezáltal. És amikor azt mondják, hogy melyik vállalkozás mennyit hívott le, tegyük már hozzá, hogy a beruházásoldalon köszönjük meg nekik, hogy mennyi pénzt tettek hozzá. Hiszen halljuk, minimum 50 százalékos a támogatási intenzitás, de zömmel a nagyberuházásokat nem lehetett megvalósítani, hiszen 500 millió forintos volt csak a pályázhatóság felső határa, abból komplex, nagy fejlesztéseket nem lehetett végrehajtani, tehát sokkal több saját forrást tettek hozzá, mint amit az EU-ból kaptak. Akkor mit kell nekünk mondani? Köszönjük, hogy beruháztak a magyar mezőgazdaságba és élelmiszeriparba. Mert miért nem más tette meg? Köszönjük, hogy beruháztak. Hol tartanánk most, ha nem ruháztak volna be? És én ezért mondtam, hogy hívunk és várunk mindenkit, akinek beruházási szándéka van, és egy biztos ágazatba akar beruházni, és ha keresi, hogy a tőkéjének hol van a legbiztosabb megtérülési pontja, és hol van a leghosszabb távú jövőképe, akkor az a magyar agrár- és élelmiszeripar.

Öntözésfejlesztés. Erről fogok még többször is beszélni, ez egy nagyon fontos kérdés, nem véletlenül beszéltem róla, hogy szükséges fejlesztenünk és szükséges meggyorsítanunk mindezt. Miért csak 87,5 ezer hektár? Jól fogalmazott, kiváló termőhelyi adottsággal bírunk, és valamelyikük mondta, hogy nem is csak beköszöntöttük az éghajlatváltozás vagy a klímaválság, hanem berúgta az ajtót. Na, ez a válasz. Sokáig kiváló termőhelyi adottsággal bírtunk, nem érzékelte a magyar agrárium, hogy ez kardinális kérdés volna, és aztán ránk rúgta az ajtót az éghajlatváltozás, és most futunk, futunk a beruházások után, hogy meg tudjuk valósítani, de érzékeli, hogy amint a probléma egyértelműen kifejezte magát, onnantól lépünk kell és lépünk.

Most is komoly tárgyalásokban vagyunk, azért, hogy milyen szervezési struktúrában, hogyan tud még hatékonyabb lenni az öntözéses gazdálkodás Magyarországon. Nem tudjuk megspórolni mindezt. Igen, persze, ezért vagyunk, ahogy Gyórfy elnök úr mondta, hogy Spanyolországban 20 százalék a területeinek az öntözése. Természetesen, hiszen ők évtizede szenvednek az aszálytól, hiszen vízhiányos terület, de nálunk tejjel és mézzel folyó Kánaán volt. Ezért vagyunk lemaradva. Később jött a probléma, később tudjuk a választ megadni rá, de minden erőnkkel azon vagyunk, hogy megadjuk a választ.

Horváth István képviselőtársamnak köszönöm az elismerő szavait a közös munkánkért, az eddigiekért, és őszinte leszek, teljes erővel számítok arra, hogy az ágazat képviseletében - hiszen nem könnyű ágazat a sertéstenyésztés - sok közös dolgunk van, vagy lesz az elkövetkező időben is, hiszen ennek az ágazatnak a jövőképét, stabilitását muszáj úgy megalapoznunk és megteremtenünk, mert ennek nyilván hosszú távú kihatásai vannak. A ráemelés él, tehát ezzel lehet élni, hiszen az építmény-nyilvántartási gyűjteményben mindenki a beruházás, az építési költségek megemelkedett részét jóvá tudja íratni, tehát ez a PP-s pályázatoknál érvényes.

Energiaárak emelkedése. Ez egy nagyon nagy kereszt és nagyon nagy befolyásoló tényező mindenütt, hogy ebbe hogyan lehet beleavatkozni úgy, hogy ne sértsük különböző ágazatok versenyképességét, hogy milyen intézkedésekkel lehet mérsékelni akár az inflációnövelő hatását ennek, az áremelkedésben játszott hatását ennek, erre nyilván együtt kell keressük a választ az elkövetkező időszakban.

Régi problémám, és továbbra is számíthat rám abban a küzdelemben, hogy a köztes termékeknek az áfacsökkentését tegyük, hiszen ez csak egy papír-, adminisztrációs, megelőlegező kérdés lenne. Szívesen elkísérem azokra a tárgyalásokra, amikor közösen megküzdünk ennek az érvényesítéséért.

Az pedig valóban egy a bensőmben is sokszor erkölcsi, etikai kérdés is, hogy szabad-e a gabonát üzemanyagnak használni, szabad-e nagymértékben kiterjeszteni az ipari célú felhasználását. A védőbeszéd mindig odáig tartott, hogy addig, míg egyetlenegy szem búzát vagy kukoricát is szemesként, nyersanyagként exportálunk külföldre, addig sokkal jobban járunk, ha feldolgozzuk, hiszen a hozzáadott értékkel együtt tudjuk majd tovább vinni. Látjuk, hogy hogyan változik a világ. Eddig az Európai Unió a különböző zöld lobbik hatására az üzemanyagban előírta a bioetanol kötelező használatát. Most a háború és az élelmiszerválság rémének felsejlésével megtiltotta mindezt, beszüntette mindezt.

Ebből látszik számomra, és ez egy nagyon fontos tanulság mindnyájunk életében, hogy vannak valós problémák, és vannak álproblémák, és amint egy háború kitör, azonnal kiesik a rostán az álprobléma. Látjuk, hogy az a zöld túlkapas, amely uralja az Európai Uniót, amelyből politikát csináltak, és amely gyakorlatilag a jóléti társadalomnak a természettől való elszakadásának a következménye, mindez egy hamis, álromantikára építve. Azt gondolja valaki, hogy kapirgálós tyúkkal, az abból származó tojással el lehet látni a világ tojásszükségletét? Nonszensz. És az a baj, hogy el lehet hitetni az emberekkel, mert él a természet iránti vágy benne, de már nincsen nagymama sem a valós vidéki környezetben, ahova a gyermeket haza lehetne vinni, hogy azt az élettípust, azt a tapasztalatot a gyerek egy nyári szünet alatt megismerje, és ezért van ennek tábora. De a legfontosabb feladataink egyike lesz, teljesen egyetértek Gyórfy elnök úrral és Font Sándor elnök úrral is, hogy társadalmasítanunk kell a mezőgazdaság és az agrárium kérdéseit. Ki kell állnunk őszinte, nyílt beszéddel a társadalom elé, és ezeket az álromantikákat meg kell cáfolnunk, meg kell tudni cáfolni.

Csak mondom a legutolsót, és ez elnök úrnak is szól, hogy a legújabb kezdeményezés az állatvágásnak a tilalma. Megindult az aláírásgyűjtés. Ha kétmillió aláírást összegyűjtene, akkor betilthatják az állatvágást az Európai Unióban. És az a

baj, hogy az ember azt mondja, hogy ennél nagyobb butaságban már nincs a Földön, de ezt komolyan kell venni, mert erre politikát építenek. Választási kampány jön két év múlva az Európai Unióban, és ez nagyon fontos része. Tehát nagyon komolyan kell föllépnünk a józanság szavával ezek ellen a dolgok ellen, mert tényleg nagyon komoly problémákat fog tudni okozni, mert rengeteg anomáliával találjuk magunkat szemben.

Emlékeznek rá, a ketreces állattartás betiltása, majd ugyanaz az Unió, aki betiltja a ketreces állattartást, a története során a legnagyobb hitelt biztosítja Ukrajna számára - nem találják ki, mire - tojásfarm létesítésére természetesen ketrecestartás-technológiával. Csakhogy Ukrajna az Európai Uniótól kívül van, az ott teljesen jó, és úgy készül, az európai gazdák majd tönkremennek, mert hiszen a tojás ára háromszor drágább lesz, de kell olcsó import, majd akkor azt Ukrajnából behozzuk. Tehát valami teljesen fals és félrevívó gondolkodás zajlik, azért, mert a jólétben lévő városi ember elszakadt a vidék valóságától, a természetközelségtől. Fontos kihívásunk és feladatunk a következő időszakban, hogy megtaláljuk ennek az alternatíváját, hogy tudjunk olyan párbeszédet folytatni a társadalommal, amely a józanság, a valóság hangján tud megszólalni.

Agrárszakképzés, egyetem. Én az az ember vagyok, aki mezőgazdasági szakközépiskolából kerültem egyetemre. Tehát én végigjártam, falusi iskolából mezőgazdasági szakközép, aztán Agrártudományi Egyetem. Abban bízom, és arról is beszélni kell, hogy végtelenül fontos a középfokú képzés is. És az sok családi gazdaság, melyeknek a most aktív tagjai a fiaikat vagy lányukat elküldik ezekbe a mezőgazdasági szakközépiskolákba, ott jó képzést kapnak, és egy-egy családi gazdaságot egy technikai végzettséggel, középfokú végzettséggel képesek irányítani. Azt kell elérnünk, hogy hogyan tudunk vonzalmat ébreszteni azokban a fiatalokban, hogy jöjjenek tovább, akarjanak még többet tudni. És ki kell mondani, ezért kell, hogy az egyetemi képzés is sokkal gyakorlatorientáltabb legyen, tehát ne csak az elméleti képzés legyen hangsúlyos, hanem a gyakorlatorientált képzés is legyen sokkal hangsúlyosabb. Én azt hiszem, hogy a modellváltó egyetemek is fölismerték ezt, és egyre szélesebbre tárják a kaput egyre több ösztöndíjjal, egyre több olyan kecségető lehetőséget kínálva, hogy tudják a hallgatókat hozni.

Kedves János, Méhésztárs! Nagyon szépen köszönöm a gondolatait. És valóban, nagyon jó volt hallgatni azt, amire a méhek megtanították önt, hogy a kaptárban lévő család minden egyes egyedének a munkájára szükség van, és én ezt éreztem ki az ön szavaiból. Gondolkozhatunk bizonyos kérdésekben máshogy, de az nem lehet kérdés, és nem lehet abban különbséget tenni, hogy az asztalunkra kerülő kenyeret vajon milyen gondolkodású ember állította elő. Az a lényeg, hogy aki előállította, az elégedett-e. Mi ezért kell, hogy feleljünk. Olyan szabályokat, olyan törvényeket hozunk, olyan rendeleteket alkossunk, amelyek, gondolkodjanak az emberek bárhogya is, de sikeresek legyenek abban a tevékenységben, amit az agrár- és élelmiszeriparban végeznek el, és akkor szerintem egy nagyon sikeres jövőképet tudunk majd fölmutatni.

A méhészek hangsúlyos szerephez kerülnek, sőt azt kell mondjam, egyre hangsúlyosabb szerephez kerülnek, egyrészt azért, mert a méhek tevékenysége egyre inkább nélkülözhetetlenné válik. A környezetszennyezés, az éghajlatváltozás, a mezőgazdasági gyakorlatok okozta változások mind-mind a vad beporzóknak az élelemkörülményeit nehezítik el. A beporzásra a méhek maradnak szinte egyedül, és ez az, ami egy különleges, kiváltságos helyzetbe hozza őket, és más gazdálkodót pedig veszélyérzettel kell, hogy eltöltsön, mert ha a méhekkel valami baj történik, akkor gyakorlatilag a világ jövőképevel történik komoly baj. Tehát a magyar méhészek közösségét támogatnunk és erősíteniünk kell.

Mik a negatívumok? A negatívum az, hogy bizony ez egy elöregedő társadalom. A több mint 20-22 ezer méhésztársunknak több mint a 60 százaléka bizony 60 éven

felüli. Ez egy nagyon komoly intó jel. És mivel elméleti képzés iskolai rendszerben a mai napig nincsen, ezért a legtöbben mindig a gyakorlati képzésből indulnak ki. És hogyha egy településen nem lesz méhészt, akkor a következő generációval sem lesz, mert nem lesz honnan megtanulja valaki. Ez egy nagyon-nagyon fontos kihívás. Nem véletlen az, hogy sokkal nagyobb hangsúlyt fordítunk a méhészek tevékenységre. Két évvel ezelőtt sikerült elérni, és az Európai Unióban mi kezdeményeztük először, hogy legyen beporzási támogatás. Sikerült először 500 forintra, majd 1000 forintra emelni, és most sikerül egy olyan állatjóléti csomagot hirdetni a méhészek felé, amely a jövő esztendőktől kezdve 15 euró. 15 euró/méhcsalád lesz, és ezt már bevezetjük idén június 1-jétől, azaz mivel féléves a ciklus, tehát idén már 7,5 eurót fog kapni minden egyes méhészt a méhcsaládjai után állatjóléti támogatás keretén belül. Azért ennek a keretén belül, mert a közös agrárpolitika szabályozórendszerében nem talállok más fiókot, amelybe be tudnám tenni. Abban a pillanatban, ahogy sikerül meggyőzni az Európai Unió közösségét arról, hogy a beporzási támogatásra külön fordítsanak lehetőséget, akkor mi is abba a fiókba tudjuk betenni, de addig csak az állatjóléti támogatásba tudjuk betenni őket.

Az, hogy különböző mézes reggelik, a magyar méz védelme, a magyar piac védelmét nagyon szigorú ellenőrzésekkel tesszük, a mézhamisításokat kiszűrjük, az mind-mind olyan piacteremtési lehetőség, amivel remélem, hogy a méhészek helyzetét tudjuk javítani. És a legújabb hír, és szerintem annak fantasztikusan drukkolni kell, hogy sikerüljön, most ősszel Isztambulban döntenek arról, hogy az Apimondia Magyarországra jön-e 2025-ben. Én azt hiszem, hogy az egy akkora esemény, amely tényleg az egész világ figyelmét Magyarországra, a magyar méhészekre tudja fordítani, és mi ki tudjuk majd használni azt a lehetőséget, hogy a méhek tevékenységének nélkülözhetetlenségére tudjuk fölhívni az egész világ figyelmét.

Dócs Dávid képviselőtársamnak köszönöm szépen a véleményét és a programunkkal való közös pontoknak a megerősítését. A „Megújuló vidék, megújuló agrárium” programot mi elkészítettük, a honlapról letölthető, de valóban igaza van Jakab elnök úrnak, mi estéről estére ott voltunk a gazdaközösségekben, álltuk a vitákat, a kérdéseket, mondtuk a válaszokat, nem volt talány és nem volt kérdőjel abban, hogy hogyan is szeretnénk a magyar gazdatársadalom jövőjével foglalkozni, hogy merre is szeretnénk a magyar agráriumot vezetni. És az, amikor miniszterelnök úr találkozott az ifjú gazdákkal is és a magyar gazdák képviselőivel, amikor bejelentésre került a nemzeti társfinanszírozás mértékének 80 százalékra emelése, akkor az egy olyan egyértelmű üzenet volt a magyar agrárium számára, amely egy olyan biztos jövőképet vetített előre, amit minden gazda kristálytisztán értett, és én ezért nagyon hálás vagyok.

Pócs János képviselőtársamnak köszönöm szépen a szavait a kertészeti gazdáknak a piacra jutási, termelési nehézségeiről. Csak erősíti bennem mindazt, amit mondtam korábban is, hogy igen, végtelenül fontos a termelői együttműködések kérdése, az, hogy hogyan tudunk közösen fellépni, közösen piacot szerezni. És én azért örülök nagyon, hogy azt a mondatot el tudtam mondani önöknek, hogy valóban a termőföldtől az asztalig tudjuk végigkísérni a terményt, mert a kereskedelem szabályozása is hozzánk került, az egész élelmiszer-portfólió hozzánk került, és ebben nagy lehetőség van. És természetesen az, hogy a magyar gazdák termékeit... - Minden tárgyaláson, minden multinacionális vállalattal, minden kiskereskedelmi láncal azon dolgozunk és arról tárgyalunk, hogy hogyan tudjuk növelni a magyar áruknak az arányát.

Azt kell mondjam, egyre inkább bölcsek. Látják azt, hogy ha ők árualapbiztonságot akarnak, akkor magyar áruval kell foglalkozni. Egy példával hadd világítsam meg önöknek, hogy mennyire fontos, és hogy mennyire érzik az áruházláncok azt, hogy mennyire fontos a magyar áru, és én remélem, hogy ennek a

nyomait lépésről lépésre látni fogjuk. A just-in-time rendszer a raktározásban azt eredményezi, hogy ha bármilyen nehézség adódik az importban, akkor az importáru hiányozni fog a polcra. Tehát az áruházakban biztosan az áru, mindig a magyar áru fog odakerülni, és ezt értették meg most már a kiskereskedelmi láncok is. Azon leszünk, hogy ezt minél magasabb szinten el tudjuk érni.

Győrffy Balázs elnök úrnak. Az öntözés kérdésével teljességgel egyetértek. Kardinális kérdése lesz az elkövetkezendő időszaknak a siker megítélésében is, hogy hogyan tudunk ez ügyben előrébb lépni. És én hálás vagyok azért, hogy tudtunk úgy együttműködni a kamarával, amikor a felméréseket néztük, amikor a gazdai szándékokat gyűjtöttük össze, hogy mekkora is az a terület, ahol egyáltalán öntözési szándék van, hogy hova kell beruházni a különböző csatornákat, öltözési műveket, akkor ott egy nagyon hatékony együttműködés volt a kamara részéről. Megkaptuk ezeket az adatokat, látjuk, hogy mintegy 400 ezer hektárra van azonnali igény és szándék a gazdák részéről, hogy öntözni akarnak. Ezzel szépen fogunk tudni együtt dolgozni.

És igen, teljes mértékig egyetértek a zöldek okozta nehézséggel. És tegyük hozzá, mielőtt bárki félreértene, nem a zöld gondolattal van a bajunk, nem a fenntartható fejlődéssel van a bajunk, nem a környezetbarát gazdálkodással van a bajunk, mert ezt természetesnek tartjuk, és minden erőnkkel azon is vagyunk, és valljuk be, sokkal előrébb is járunk, mint bármely más nyugat-európai ország. Tehát akkor, amikor vegyszercsökkentésről beszélünk, nyugodtan mondhatom, látatlanban azonnal aláírnám azt a mennyiséget, amit a hollandok használnak, de Isten őrizzen, hogy megduplázzuk a vegyszerhasználatot, mint amit most használunk. Tehát nagyon sok kérdésben sokkal előrébb járunk.

Minden pályázatunk, amely a precíziós technológiákról szól, pontosan azt a megoldást keresi, hogy a vízháztartást hogyan tudjuk javítani, hogy kevesebb vegszerrel tudjunk hatékonyságot elérni, hogy ne az egész táblát permetezzük, hanem csak góckezelést alkalmazunk, hogy a műtrágya- vagy a tápanyag-utánpótlással ne az egész táblára juttassuk ki azt a mennyiséget, amit gondolunk, hanem valóban csak oda, ahová az akár a nitrogén, a foszfor, a kálium, vagy éppen valamelyik mikroelemen, ha hiányzik, akkor azt juttassuk oda szelektívan fölhasználva. Ezt a technológia ma már tudja biztosítani. És azt hiszem, olyan lépések a magyar mezőgazdaságban, a precíziós technológia, a digitális agrárium megindulása, amelyet nyugodtan fogalmazhatok úgy, akkora jelentősége lesz, mint annak idején a zöld forradalom, a műtrágyák megjelenése a mezőgazdaságban.

Czerván György képviselőtársamnak köszönöm a szavait. Igen, valóban egyetértek azzal, hogy a magyar gazdatársadalom egyértelműen állást foglalt és egyértelműen kifejezte a véleményét arról, hogy mindaz, amit teszünk, az jó irány-e vagy sem. Én nagyon hálás vagyok azért, hogy egy ekkora erő, egy ekkora bázis van a mögött a munka mögött, amit teszünk mindennap. Óriási erőt ad akár a brüsszeli küzdelmekhez is, és az, hogy ott az ember föl tud állni, és azt tudja mondani, hogy Magyarország agrárminisztereként a magyar gazdák érdekében kívánok szólni. És nagyon jó érzés megtapasztalni, hogy egyre több miniszter kolléga jelzi azt, hogy nagyon helyes, ők is egyetértenek mindezzel.

Elnök úr, igen, új kihívások jönnek, és valóban nemcsak a háború, és még nem is tudjuk, hogy azon túl milyen kihívások vannak, hiszen ha sötét képet akarunk festeni, akkor a háború eszkalálása, az élelmiszerválság kérdése, az állategészségügyi kérdések, új vírusok kérdésköre mind-mind itt van. Azt látjuk, hogy az éghajlatváltozás további hatása új, invazív fajok megjelenését hozza, új kártevők megjelenését eredményezi. Látjuk a szőlőnél is, hogy mennyire pillanatok alatt van - méhésztársamhoz visszatérek -, a kis kaptárbogár már Szicíliában van, tehát bármelyik pillanatban itt lehet, és

semmilyen védekezésünk nincsen. Tehát nagyon komoly kihívások ilyen téren ezek is, de teljességgel egyetértek abban, hogy a legnagyobb veszélyt az ember jelenti. Ha nem foglalkozunk az ember gondolatával, ha csendben maradunk, ha azt gondoljuk, hogy majd a józan ész győz, igen, azért kell dolgozzunk, hogy a józan ész győzzön, mert látjuk azt, hogy bajban az álproblémák azonnal eltűnnek. Azon kell lennünk, hogy a társadalom minél több tagja valósan érzékelje az őt körülvevő világot, és erre a valós érzékelésre valós válaszokat adjunk.

És akkor nézzük a talajtól az asztalig történő folyamatot! Fogalmazhatnánk úgy is, hogy az új Agrárminisztérium a természeti erőforrások minisztériuma, hiszen a minisztériumhoz tartoznak önálló államtitkársági szintre emelve a nemzeti parkok és a benne lévő összes erőforrás. A genetikai potenciál, a génmegőrzés kérdésköre mind-mind a mi felelőségünk. az, hogy a magyar mezőgazdaság továbbra is GMO-mentes maradjon, hogy az éghajlatváltozásra azt a választ tudjuk adni, amely itt, a magyar rögön kialakult, és ez a legjobban adaptálható a gyorsan változó környezetre is sokkal inkább, mint ha mondjuk, egy géntechnológiával idézünk változást. Az mindig kevesebb tud lenni, mint az a felelet, amely itt sok száz éven keresztül a magyar rögön, a magyar éghajlatra adott választ tudja biztosítani.

Nézem a különböző exportadatainkat, és látom, hogy mennyire ismerik föl a különböző országok azt, hogy a vetőmagunknak vagy éppen az élő tenyészállatainknak mekkora potenciálja van. Korábban mindenki el volt ájulva a különböző színes kiadványokban felsorolt termelési adatoktól, csak amikor hazavitték azt a tenyészállatot vagy hazavitték azt a vetőmagot, és megpróbálták termelésbe állítani, akkor rájöttek arra, hogy azon a klímán, azon az éghajlaton, abban a körülményben nagyságrenddel kevesebbet tud produkálni. És akkor elővettek minket, és azt a csodát látták, hogy azok a magyar genetikai potenciál, amely akár a tenyészállatokban, akár a vetőmagban van, az bizony jó adaptív képességgel más országokban is kiválóan megállja a helyét, és messze felülmúlják azoknak a vetőmagoknak a potenciálját, amelyekkel nekünk versenyezni kell. Óriási lehetőségeink vannak ez ügyben. Tehát ez a nemzeti park.

Erdészetek. Az erdő-, vadgazdálkodás és a termőföld így együtt egy önálló államtitkárság. Azt hiszem, hogy nagyon komoly változások vannak az erdőgazdálkodásban is. Ha látjuk, és nyomon követik, akkor hallhatják azt, hogy Magyarország Kormánya az éghajlatváltozásra adott egyik válaszként meghirdette az ország történetének egyik legnagyobb országfásítási programját. Ez az, amikor 24-ről 27 százalékra emeljük föl az ország fával borított területeinek arányát. Ez az, amikor társadalmasítjuk a teremtett világunk minőségéért érzett felelősségvállalást, azaz, amikor együtt ültetjük a civil szervezetekkel, képviselőkkel ezeket a fákat, hogy neveljük a fiatalokat, hívjuk szövetségesül őket, nagyon fontos feladata van. Ott a vadászat kérdése is, hiszen ennek a szabályozása, a vadgazdálkodás kérdése egyrészt nemzetgazdaságilag is nagyon potens bevétel, a gasztronómiában nagyon minőségi ételkészítés, és másrészt pedig a gazdálkodás egyensúlyának fenntartásában nagyon komoly szerepe van a tervszerű vadgazdálkodásnak. A föld és a legelők potenciálja pedig gazdálkodásunk alapja. Annak a szabályozása, a birtokméretek kialakítása, annak jogszabályba foglalása egy nagyon komoly feladata lesz ennek az államtitkárságnak.

A következő ilyen portfólió az ételkészítési lánc, ételkészítés-biztonság, ételkészítés és kereskedelem. Ez a portfólió lesz együtt, tehát kezelné mindazt, ami szükséges ahhoz, hogy a magyar ételkészítési lánc aránya hogyan tud növekedni a kereskedelmi láncokban, hogy tudjuk biztosítani azt, hogy a magyar feldolgozóipar magyar tulajdonban lévő aránya is növekedjen, és mindez adjon nekünk egy olyan biztonságot az ételkészítés-önrendelkezésünkben, amellyel nyugodtan tudunk tekinteni a jövőre. Nagyon nagy

kihívás, nagyon komoly feladat. A stratégiai tervünkben az szerepel, hogy mintegy 750 milliárd forintot kívánunk fordítani 2027-ig a magyar élelmiszeripar fejlesztéseire. Azt hiszem, hogy ez önmagáért beszél, ez egy nagyon komoly szám.

A mezőgazdaságért felelős államtitkárság, amelyik a vidékfejlesztést is magában foglalja, az egyik legnagyobb államtitkárságunk. Legtöbbször majd munkatársainkkal fognak itt találkozni. Az ő feladatuk az, hogy a közös agrárpolitikában biztosított európai uniós források megfelelő formában és módon a gazdákhhoz tudjanak kerülni. A gazdák mindennapi életének szabályozásáért leginkább ez az államtitkárság fog felelni, és ők azok, akik az összes olyan kérdéskört napirenden kell tartásuk, amelyek a gazdák mindennapi életét befolyásolják mind a termelésben, mind a vidékfejlesztési kérdésekben.

Miniszterhelyettes kollégám pedig természetesen a parlamentben áll majd az önök rendelkezésére, hiszen ott kell a képviselők által fölvetett kérdésekre választ adni a legszélesebb nyilvánosság előtt, és ott kell azokat a politikai küzdelmeket lefolytatni, amelyeken természetesen, különböző nézőpontokból eredve, különböző politikai érdekektől vezérelve ezeket a kérdéseket megkapjuk, és állunk majd rendelkezésre.

Azt hiszem, elmondtam mindent. Tehát így nézünk ki összességében.

Én azt gondolom, egy nagyon komoly bővülése van az Agrárminisztériumnak, hiszen az, hogy az élelmiszeripar és a kereskedelem ebbe a minisztériumba összpontosul, ez egy nagyon jó döntés, mert igazából össze lehet hangolni az alapanyagtermelést, a feldolgozást, a kereskedelmet, úgy, hogy biztonságos élelmiszer-ellátása legyen Magyarországon minden polgárának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselőket, hogy van-e még esetleg kérdés a második körben, ekkor már csak nagyon rövid időt kérek, ha bárkinek bármilyen kérdése van. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, akkor én kívánok magam és a bizottság nevében nagy erőt, hogy ezt az elképzelést meg tudja valósítani, miniszter úr. Kívánom azt, hogy a magyar társadalomban adjon rangot a mezőgazdaságnak, értesse meg minden jelenkori és felnövekvő generációval, hogy a mezőgazdaság élelmiszert termel, az emberek élelmiszert fogyasztanak, tehát az egész Földön nincs olyan ember, aki ki tudná vonni a mezőgazdaság hatása alól önmagát. Most úgy néz ki, hogy az orosz-ukrán háború rávilágított erre a problémára, amelyről mi már régóta tudunk, hogy nem kellő helyen kezelik általában a hétköznapi emberek a mezőgazdaság szerepét a társadalomban. Ennek a függőségnek adjunk hangot, hogy egy zöld, fenntartható környezetben a biztonságos élelmiszert elő tudja állítani a magyar mezőgazdaság.

Határozathozatal

A formális részéhez érkeztünk a bizottsági ülésünknek. Az előadást és a vitát követően felteszem azt a kérdést, hogy ki az, aki támogatja dr. Nagy István agrárminiszterre történő kinevezését. Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez minden bizonnyal többség, 10 igen. Ki az, aki tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki nemmel szavaz? *(Szavazás.)* Egy nem.

Megállapítom, hogy 10 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül bizottságunk miniszternek jelöli dr. Nagy Istvánt, és egyetért a kinevezésével. Köszönöm szépen.

Sok sikert az ön előtt álló kihívások leküzdésére! Gratulálok, miniszter úr! *(Dr. Nagy István: Köszönöm szépen.)*

A bizottság tagjaitól azt kérem - én egy formális kézfogással elbúcsúozok a vendégünktől -, az egyebekben néhány információt szeretnék bizottságunkkal

megosztani. Egy perc türelmet kérek. *(Dr. Nagy István és kísérete az elköszönés után távozik az ülésteremből.)*

(Rövid szünet.)

Egyebek

Még egy kis zsongás van a háttérben, de minket ez nem zavar. Bizottsági tagjainkat megkérem, hogy az asztalhoz üljenek vissza, a 2. napirendi ponttal, az egyebekkel folytatnám.

Először is szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy 6 új képviselője, bizottsági tagja van bizottságunk: Varga Zoltán alelnökként a Demokratikus Koalíciótól, Kovács Zsolt a Fidesztől, Mihálffy Béla a KDNP-től, Bencze János a Jobbiktól, Lócsei Lajos a Momentumtól - ő nem vett részt ma a bizottsági ülésünkön, ha jól láttam - és Dócs Dávid a Mi Hazánk képviselőjében.

Az első feladatot teljesítette minden új képviselő - Lócsei Lajos még nem -, megtalálta a bizottsági üléstermünket. Tudom, hogy ez nem kihívás azoknak, akik teljesen új képviselők. Én emlékszem még azokra az időkre, hogy csak egy kapun mertem bemenni a Parlamentbe, mert onnan tudtam, hogy hol kell jobbra és balra fordulni. Néhány éve, egy szűk éve ez a termünk, addig a fehérházban voltunk, a Képviselői Irodaházban. Egy átszervezés és a Szabad György Irodaház megnyitása következtében felszabadult termék tették lehetővé, hogy a bizottságunk itt ülésezzen. A Külügyi Hivatalnak volt ez előtte a szolgálati helye.

Kérdezem az új képviselőktől, akarnak-e nagyon röviden pár mondatot mondani magukról, hogy ki honnan jött, mit csinál. Ez opciós. Ha bárki, akkor... *(Bencze János: Mi sem ismerünk senkit, minket sem ismernek, azért egy pár mondatot mondhatnánk.)* Én állok elébe ennek. Jó, Bencze Jánosnak adok szót. *(Horváth István: Sándor, elnézést kérek, nekem 6-ra Szekszárdra kell érnem. Napirenden kívül van-e még más? Nem tisztéletlen akarok lenni, végighallgatok mindenkit nagyon szívesen, de Szekszárdra kell mennem.)* Rendben, te már tudod a játékszabályt, amit majd később ismertetek még a kormánypárti képviselőknek, de te már ezt tudod, úgyhogy ha olyan, akkor indulj el. Figyelek, János!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Bencze Jánosnak hívnak, 49 éves vagyok. Én méhészt vagyok, 29 éve ezt csinálom főállásban. Tehát én mondhatom azt, hogy a sor másik végéről jöttem, a termelői oldalról. Amúgy informatikusként végeztem, apósomék révén kerültem második generációs méhészként magába a méhészetbe, és én egy 600 családos méhészetből szereltem le, úgymond, a parlamentbe, amit most levittünk 200 családra. Speciális termékeket termeltünk - tehát nem egy alpméhészet -, lépes mézet nyugati exportra, és amit itt emlegettünk, a háború, a Covid-válság hatását, mivel a mi termékeink nagyrészt a szállodaiiparban értékesültek, illetve a turizmusban, így pontosan átérzem, és tudom, hogy mi történt. Úgyhogy én a gyakorlati életet fogom képviselni, annak a szavát szeretném behozni a bizottságba, és annak külön örülök, hogy egy szakmai anyagot kaptunk, tehát ahogy elmondtam az elején, nem egy rózsaszín politikai mázzal leöntött szöveget. Köszönöm szépen, röviden ennyit.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dócs Dávidnak is szót adok.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Egy percben akkor én is megragadnám a szót, csak hogy könnyebben be tudjanak azonosítani a kedves képviselőtársak. Én 35 éves vagyok, egy cserhádi kis faluból jöttem, előtte ezt vezettem 7 esztendeig, tehát a vidékfejlesztés,

a kistelepülések népességmegtartó hatása természetesen szívügyem. Éppen ezért 4 gyermek boldog édesapja vagyok, egyelőre, de ez a szám még nőni fog a jövőben. Gazdálkodok, erdőgazdálkodással foglalkozom, és a politikát nem jószántamból választottam, de azért abból is megpróbálom kivenni a részem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zoltán! A formalitás miatt akkor...

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Varga Zoltán vagyok. Az az igazság, én nem gondoltam, hogy beszélek, hiszen már két éve a parlamentben ülök, én a DK listás képviselője vagyok. 15 évet töltöttem el az önkormányzati vonalon Debrecen önkormányzati képviselőjeként. Világéletemben baloldali ember voltam, én ezt most is tartom. És nyilván lehetett volna itt ezt a vitát folytatni, de nem láttam ennek szükségességét az elnök úr felvetésével kapcsolatban. Én annyit tudok magamról mondani, hogy én politológusként végeztem, de valójában műszaki pályán dolgoztam nagyon sokat. Én úgy hiszem, hogy minden parlamenti testület politikai testület, tehát nyilvánvalóan elfogadom az elnök úr érvelését, aki azt mondja, hogy itt szigorú szakmai kérdésekről van szó, és tudomásul is venném akár a dorgálását is, ha közben nem ismernénk a másik oldalt, hogy Magyarországgal szemben nagyon súlyos eljárások indultak, és nyilván a politikai térfélen pattognak ezek a kérdések.

Tehát mindenkitől elnézést kérek előre, én a politikát fogom képviselni ebben a bizottságban. Köszönöm.

ELNÖK: Rendben. Ez nem azt jelenti, hogy erre nekünk nem lesz válaszunk, tehát nem kell félreérteni. Majd ha Pócs Jánost meghallod egy-két karcosabb felszólalásával (*Derültség.*), mint az elmúlt ciklusban ugyancsak volt egy-egy karcosabb megszólalása. Talán az arány meg a hely a kérdés, hogy helye volt-e annak ott, olyan súllyal, olyan mértékben, nyilvánvalóan ezek az izgalmas kérdések.

Mihálffy Béla!

MIHÁLFY BÉLA (KDNP): Tisztelettel köszöntök én is mindenkit. Bár opciós, azt mondta elnök úr, de akkor bemutatkozom.

ELNÖK: Innentől kezdve nincs opció. (*Derültség.*)

MIHÁLFY BÉLA (KDNP): Én világéletemben jobboldali ember voltam és az is maradok, már csak azért, hogy a bemutatkozást így kezdjem. Négy lánygyermekem van, akikre nagyon büszke vagyok, és egy fiú unokám. Ami miatt én a Mezőgazdasági bizottságot választottam, annak oka az, hogy jómagam közel 20 évig egyéni gazdálkodó voltam, gazdálkodásból éltem, abból tartottam el a családomat, úgyhogy abszolút úgy érzem, hogy testhez álló ez a feladat. Valamint nyilván a választókerületemnek is az egyik része a Homokhátság - Szeged mellett vannak egy kisebb részen a homokhátsági települések -, ahol rendkívül sok gazdaember van, akiket kell hogy képviseljek majd itt a Mezőgazdasági bizottságban is és természetesen a parlamentben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zsolt sem maradhat ki ebből a sorozatból.

KOVÁCS ZSOLT (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Először is elnézést fogok kérni mindenkitől, én kakuktkojás vagyok.

ELNÖK: Ez nem látszik rajtad.

KOVÁCS ZSOLT (Fidesz): Persze, alkatilag. Én tanító-, tanárember vagyok, és én az észak-magyarországi régió 12 választókerületi elnökét, illetve képviselőjét próbálom itt képviselni, de lehetséges, hogy nem túl sok ideig. Úgyhogy, ha a következő ülésen engem nem látnak, akkor megoldódott Észak-Magyarország képviselője. Most akkor nem kakukktojásnak, hanem tölteléknek jöttem, viszont egy rendkívül izgalmas napon vagyunk túl. Elképedve hallgattam miniszterjelölt úrnak a felszólalását, exorzóját, illetve azt a felkészültséget és a sokrétű problémát, amivel képviselőtársaim hozzászóltak. Sok sikert a munkájukhoz! Nagy kihívás lesz.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Szeretném megkérni, és tájékoztatni főleg az új bizottsági tagokat, hogy legyenek szívesek, legyetek szívesek minden elérhető adatotokat a bizottság titkárságának megadni. Ez szükségeltetik, hogy nehogy egy e-mail, meghívó félrecsússzon, hogy ne oda menjen, ahol nem ér el benneteket. Szeretném jelezni, hogy a következő ülésen, amelynek nem tudjuk az időpontját... - Nincs előre tervezett ülésezési időpontunk, de majd a kormány megalakulásával netán az ott benyújtott törvények lehet, hogy megszólítanak bennünket is.

Az elmúlt ciklusban 5 albizottság működött: az ellenőrzővel kell kezdenem, mert ez kötelező, azt mindenféleképpen meg kell alakítanunk, és kertészeti, szőlő-bor-pálinka működött, erdészeti és állattenyésztési albizottság működött. Jó lenne, ha mindenki gondolkodna azon, hogy ezek mellett milyen szakterületi albizottságra tesz javaslatot. Volt olyan ciklus, amikor nagyon sok volt, ott voltak is gondok, volt, amikor ennél kevesebb volt, mert eleinte nagy a lelkesedés az albizottságok megalakításánál, aztán alábbhagy a lendület, egyre ritkábban üléseznek, és nem hoznak fel témát, amit ki akarnának vesézni. No, ennyi az én tapasztalatom. Én 2006 óta vezetem a Mezőgazdasági bizottságot, valószínűleg ezzel kortörténelmet írok most már, hogy ezt a ciklusban is bizottsági elnök leszek. Erre majd egy megfelelő előkészületet teszünk, hogy milyen albizottsági javaslatunk van akár kormányoldalról, és ha esetleg az ellenzék oldaláról is lesz ilyen területi albizottsági javaslat. Nekem más nem volt ezzel kapcsolatosan.

Kérjétek el az itteni e-mail címet, telefonszámot és minden egyebet, ha bármi kérdés van, időben tudjatok jelentkezni. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Ezt a második napirendi pontot, az egyebeket is lezárom, és az ülést berekesztem. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 24 perc)

Font Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika